

وقت دعوا نیست

محمد هاشمی

دیدگاه

۳

افق

تقابل گرم

نزاع ترامپ و پوتین بر سر اوکراین

۶

توسعه

جدایی از فرودستان

فاصله گرفتن سیاستمداران از فقرا

۷

کوچه

اهمیت یا انسداد؟

درباره سیاست اشتباه فیلترینگ

۲

سیاست

میراث جلیلی یا ظریف؟

مکانیسم ماشه چگونه به سیاست ایران راه پیدا کرد و چه کسانی سبب‌ساز آن شدند؟

یادداشت روز

نیاز به بازنگری جدی

در جنگ ۱۲ روزه
ضعف زیرساخت‌های درمانی نمایان شد

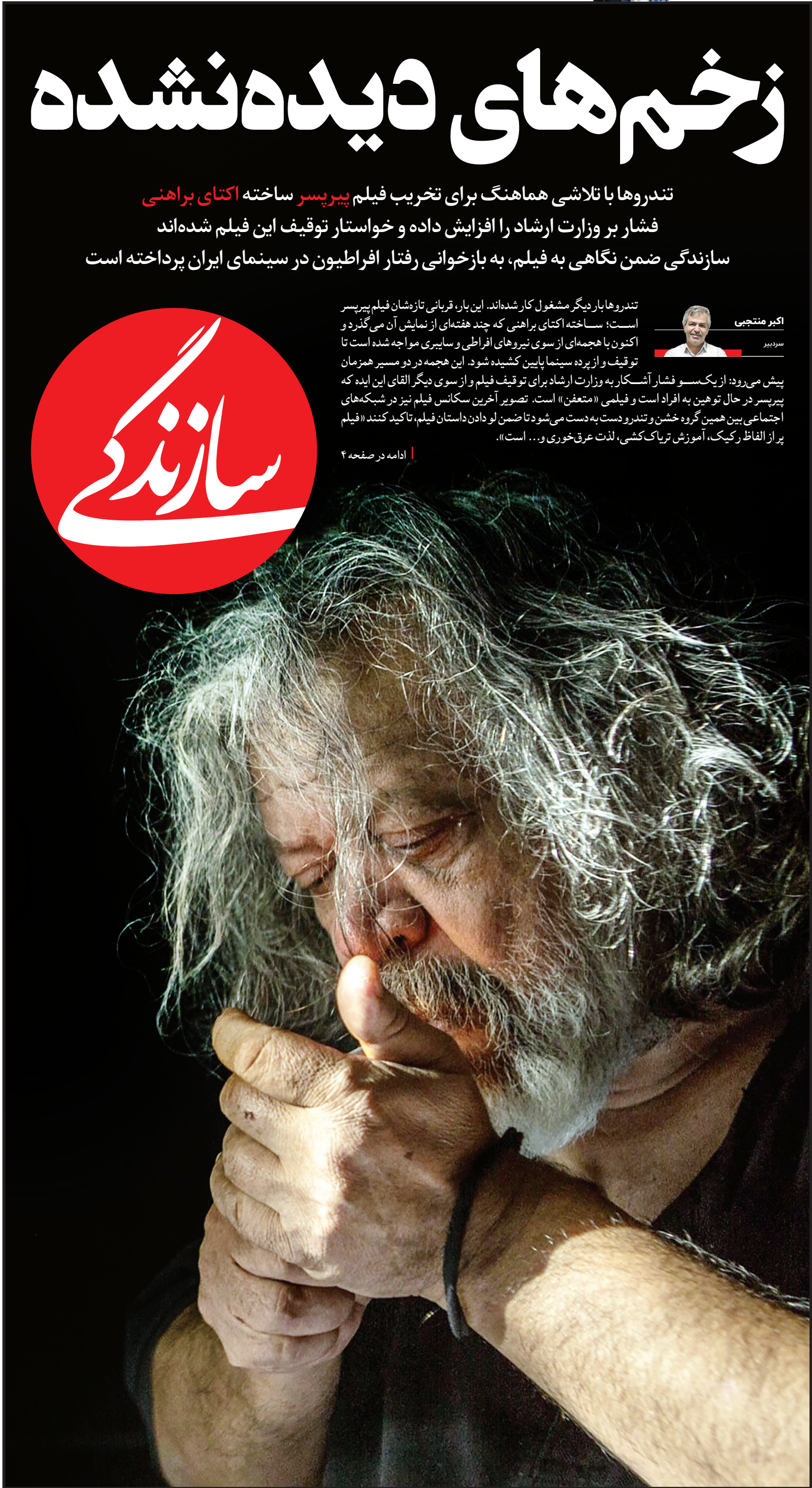
فرزانه ترکان

عضو شورای مرکزی و معاون فرهنگی دبیرکل
حزب کارگزاران سازندگی ایران

با توجه به تجربه‌ای که جمهوری اسلامی ایران پس از جنگ تحمیلی عراق علیه ایران کسب کرده، ضرورت برنامه‌ریزی دقیق و جامع برای مدیریت بحران‌های آینده، به‌ویژه در حوزه بهداشت و درمان، از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است. در دوره پساجنگ، این نیاز در سیستم‌های بهداشتی و درمانی کشور شناسایی شد و طرح‌هایی نیز در این راستا مطرح و حتی وارد مرحله اجرا شد تا بتوان در زمان بحران، از جمله شرایط جنگی یا حوادث غیرمترقبه، سلامت مردم حفظ و اقدامات درمانی به‌صورت منسجم و مؤثر انجام گیرد. این برنامه‌ریزی باید هم شامل ابعاد سخت‌افزاری باشد (نظیر ساخت و تجهیز مراکز درمانی ایمن) و هم در زمینه نرم‌افزاری (شامل تدوین پروتکل‌ها و دستورالعمل‌های بحران) مورد توجه قرار گیرد. ضرورت چنین آمادگی‌ای تنها به شرایط جنگ محدود نمی‌شود بلکه حوادث طبیعی مانند زلزله، سیل و دیگر بحران‌های مشابه نیز مصادیق روشنی در کشور ما دارند. با توجه به اقلیم خاص ایران، وقوع چنین حوادثی در دهه‌های گذشته بارها تجربه شده و باید جزیی از برنامه‌ریزی دائمی کشور تلقی شود. با این حال نکته قابل توجه این است که در شرایط جنگی، به‌ویژه درگیری ۱۲ روزه اخیر بین ایران و رژیم صهیونیستی، بار دیگر به‌وضوح آشکار شد که آمادگی ما در زمینه بهداشت و درمان برای پاسخ‌گویی به بحران‌های شدید، هنوز کافی نیست و ساختار موجود، به‌ویژه در کلان‌شهرها، پاسخ‌گوی شرایط جنگی نیست. در حال حاضر، حتی در پایتخت کشور، ما فاقد یک مرکز درمانی جامع، ایمن و مقاوم هستیم که بتواند در شرایط جنگی، هم نقش یک پناهگاه را ایفا کند و هم از امکاناتی مانند اتاق عمل، بخش‌های ویژه و تجهیزات درمانی کامل برخوردار باشد. بسیاری از بیمارستان‌های موجود، به‌رغم برخورداری از تخصص‌ها و فوق‌تخصص‌ها، از لحاظ ساختار فیزیکی آسیب‌پذیرند و ایمنی لازم را ندارند. این موضوع در خصوص بیمارستان‌های مرجع و مادر که تحت پوشش دانشگاه‌های علوم پزشکی هستند نیز صادق است. حتی در شرایط عادی، بدون بروز حوادث یا جنگ، بسیاری از این مراکز درمانی از ایمنی سازه‌ای کافی برخوردار نیستند و در برابر مخاطرات جدی مانند زلزله یا حملات هوایی، مقاومت لازم را ندارند. در شرایط فعلی و با توجه به اقدامات مثبت دولت آقای دکتر پزشکیان در حوزه سلامت همچنین با حضور یک وزیر بهداشت کارآمد و مدیر، ضروری است که برنامه‌ریزی برای مقابله با بحران‌های احتمالی در دستور کار جدی وزارت بهداشت قرار گیرد. این برنامه‌ریزی باید تا حد امکان وارد مرحله اجرا شود و بخشی از آن در همین دولت به نتیجه برسد. در جریان جنگ ۱۲ روزه، عملکرد کادر درمان کشور بسیار تحسین‌برانگیز بود. وزیر محترم بهداشت، معاونین ایشان، رؤسای دانشگاه‌های علوم پزشکی و مهم‌تر از همه کادر درمان اعم از پزشکان، پرستاران و سایر کارکنان مراکز درمانی در خط مقدم این جبهه به‌شکل خستگی‌ناپذیر فعالیت کردند. در روزهایی که بخش زیادی از کارکنان دولت در تعطیلات بودند، تنها کسانی که بی‌وقفه در محل کار خود حاضر شدند و بار حفظ سلامت جامعه را به دوش کشیدند، همین کادر درمان بودند. این تلاش‌ها شایسته تقدیر و تشویق معنوی و مادی از سوی دولت است. با این وجود ضروری است کمیته‌ای تخصصی برای برنامه‌ریزی در شرایط بحران تشکیل شود تا با همکاری مجلس شورای اسلامی، به‌ویژه کمیسیون بهداشت و درمان، اقدامات زیر انجام گیرد:

- تدوین دقیق پروتکل‌ها و استانداردهای نرم‌افزاری مدیریت بحران
- طراحی و ایجاد زیرساخت‌های ایمن درمانی در شهرهای بزرگ و پرجمعیت کشور
- ارزیابی ایمنی بیمارستان‌های موجود و اولویت‌بندی بازسازی یا مقاوم‌سازی آنها
- تخصیص بودجه مشخص و پایدار برای اجرای این طرح‌ها در وزارت بهداشت.

ما باید در هر شهر بزرگ کشور، آمادگی لازم برای فراهم کردن اتاق‌های عمل ایمن، بخش‌های ویژه مقاوم و سامانه‌های پشتیبان سلامت در شرایط جنگی را داشته باشیم. تجربه و اینار پرسنل بهداشت و درمان در بحران اخیر نشان داد که پتانسیل انسانی بالایی در اختیار داریم. اکنون زمان آن است که این توان بالقوه با برنامه‌ریزی اصولی و تجهیز مناسب به نیرویی بالفعل و کارآمد در مدیریت بحران تبدیل شود.

اکبر منتجبی

سردبیر

تندروها بار دیگر مشغول کار شده‌اند. این بار، قربانی تازه‌شان فیلم پیرپسر است؛ ساخته اکتای براهنی که چند هفته‌ای از نمایش آن می‌گذرد و اکنون با هجمه‌ای از سوی نیروهای افراطی و سایبری مواجه شده است تا توقیف و از پرده سینما پایین کشیده شود. این هجمه در دو مسیر همزمان پیش می‌رود: از یک‌سو فشار آشکار به وزارت ارشاد برای توقیف فیلم و از سوی دیگر القای این ایده که پیرپسر در حال توهین به افراد است و فیلمی «متعفن» است. تصویر آخرین سکانس فیلم نیز در شبکه‌های اجتماعی بین همین گروه خشن و تندرو دست به دست می‌شود تا ضمن لو دادن داستان فیلم، تأکید کنند «فیلم پراز الفاظ رکیک، آموزش تریاک‌کشی، لذت عرق‌خوری و... است».

| ادامه در صفحه ۴

دیدگاه سیاسی

وقت دعوا بر سر عقاید نیست

محمد هاشمی: احزاب با هر گرایشی باید از وطن دفاع کنند

محمد هاشمی‌رفسنجانی، عضو حزب کارگزاران سازندگی ایران معتقد است که همینطور وطن‌دوستی سابقه دیرینه در ایران دارد؛ سیاسیون و احزاب کشور که برخی از آنها گرایش‌های مذهبی دارند و برخی از آنها ریشه ملی دارند و ملی‌گرا هستند و در هر صورت با هر گرایشی، چهره‌های سیاسی وظیفه دارند که از دین و وطن دفاع کنند که البته این دفاع را انجام می‌دهند همچنین موظف هستند، دین و ملی‌گرایی را ترویج کنند. او در گفت‌وگویی که با مهر انجام داده است، در رابطه با وظیفه چهره‌های سیاسی در حفظ انسجام ملی اظهار کرد: کشور ما دو ویژگی جمهوریت و اسلامیت را دارد. با نگاه به سابقه تاریخی درمی‌یابیم که مردم ایران همواره وطن‌پرست بودند، صرف‌نظر از مذهب و دینی که داشتند، مردم ایران همواره متدین هم بودند اما ادیان در دوره‌های مختلف متفاوت بوده است. در دوره‌ای مردم ایران زرتشتی بودند و در دوره دیگر اسلام اهل سنت و سپس اهل تشیع، به هر حال مذاهب در ایران از قدیم‌الایام متغیر بوده است اما وطن‌دوستی و وطن‌پرستی یکی از ویژگی‌های ملت ایران در هر زمانی بوده است.

هاشمی مردم ایران را علاقمند به مذهب و ترویج آن دانست و گفت: حالا که شاهد انسجام ملی بودیم، وقتی به اسلامیت و یا ملیت ما توسط دشمن توهین شد و دشمن قصد گرفتن مذهب و تجزیه وطن را داشت، مردم برای دفاع از مذهب و وطن با هر عقیده‌ای که داشتند، وارد صحنه شدند. هاشمی‌رفسنجانی همچنین راجع به کنشگری چهره‌های سیاسی در شرایط فعلی کشور خاطر‌نشان کرد: وقتی دشمن داریم و در برابر دشمن قرار می‌گیریم هیچ‌کس نباید در زمین دشمن بازی کند اما چطور در زمین دشمن بازی می‌کنیم؟ باید ببینیم که دشمن مسالما‌ی را مطرح کرده و آن را انگیزه خود در حمله به کشورمان قرار داده و حال اگر در آن جهت که دشمن سوگیری کرده، حرکت کنیم در زمین دشمن بازی کرده‌ایم. وی افزود: در این ۱۲ روز جنگ تحمیلی که البته ما نمونه آن را در ۸ سال دفاع مقدس شاهد بودیم، هدف دشمن این بود که وطن و ملیت ما را از بین ببرد همچنین مذهب ما را از بین ببرد و در هر صورت در گذشته نیز دشمن وقتی به دین و ملیت ما ضربه زده است، گروه‌های مختلف کشورمان برای حفظ آرمان‌هایشان مقابل دشمن قرار گرفتند تا آرمان‌های خود را تقویت کنند.

این عضو مؤسس حزب کارگزاران سازندگی با طرح این موضوع که شاهد انسجام و وحدت بی‌نظیری در ۱۲ روز جنگ تحمیلی در کشورمان بودیم، گفت: علت این انسجام این بود که مردم برای حفظ ملیت و دین خود با هم منسجم شدند و مقابل دشمن ایستادند. در ماه محرم بُعد مذهبی بودن مردم کشورمان پیش از هر زمان دیگری آشکار می‌شود که در هر کوی و برزن در سراسر میهن‌مان شاهد نمادهای عزاداری برای امام حسین علیه‌السلام هستیم و همه برای شهادت امام حسین و واقعه عاشورا عزاداری می‌کنند تا این واقعه را زنده نگه دارند. محمد هاشمی با اشاره به جمله‌ای از امام خمینی در اهمیت قیام امام حسین (ع) گفت: امام‌رحمه‌الله گفته بودند که این محرم است که اسلام را زنده نگه داشته است. وی همچنین با طرح این موضوع که وجود اختلاف نظر و سلیقه در جامعه امری عادی است، اظهار کرد: اما این اختلافات تحت تأثیر وطن‌پرستی و دینداری باید کنار گذاشته شوند. در حال حاضر هر چیزی که باعث تفرقه باشد، مفهوم آن بازی در زمین دشمن است؛ این خواست دشمن است که به هر وسیله‌ای ممکن بین مردم تفرقه ایجاد کند. شعار دشمن این است که تفرقه بینداز و حکومت کن! الان وقت دعوا بر سر عقاید نیست، عقاید هر کسی محترم است اما نباید تا وقتی که دشمن هست به عقاید هم حمله کنیم و دست به تخریب هم بزنیم.

میراث جلیلی یا ظریف؟

مکانیسم ماشه چگونه به سیاست ایران راه پیدا کرد و چه کسانی سبب‌ساز آن شدند؟

صادر کردند. این بیانیه به امضای عل‌الدین بروجردی نماینده مردم بروجرد و رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس، غلامرضا تاجگردون نماینده مردم گچساران، مسعود پزشکیان نماینده مردم تبریز، عباسعلی منصوری‌آرانی نماینده مردم کاشان و منصور حقیقت‌پور نماینده مردم اردبیل رسیده بود، سعید جلیلی مدعی شد که برجام بیش از ۱۰۰ حق مسلم ایران را زیر پا گذاشته و در تقابل آشکار با خطوط قرمز نظام قرار دارد. اما پنج تن از اعضای کمیسیون با این ارزیابی مخالفت کردند و در بیانیه‌ای رسمی گزارش کمیسیون را یک‌جانبه و غیرواقعی خواندند. حتی نمایندگانی چون عل‌الدین بروجردی، مسعود پزشکیان و غلامرضا تاجگردون نیز به این گزارش اعتراض کردند.

اما با اتمام دوران ریاست جمهوری اوباما و روی کار آمدن دولت اول دونالد ترامپ، او رسماً از برجام خارج شد. آمریکا در سپتامبر ۲۰۲۰ تلاش کرد با فعال سازی مکانیسم ماشه تقریباً تمام تحریم‌های سازمان ملل علیه ایران را برگرداند که با مخالفت اکثریت اعضای شورای امنیت موفق به انجام این کار نشد. با رسیدن جو بایدن به ریاست جمهوری آمریکا، اعضای ۵+۱ و ایران، مذاکراتی را برای پیوستن مجدد آمریکا به برجام شروع کرده‌اند که بی‌نتیجه بود.

با روی کار آمدن جو بایدن، امیدها برای بازگشت آمریکا به برجام زنده شد اما پس از ماه‌ها مذاکره، طرفین نتوانستند به تفاهم جدیدی برسند. ایران در واکنش به بدعهدی‌های غرب، گام‌های متوالی در کاهش تعهدات برداشت و در نهایت در دی ماه ۱۳۹۸ اعلام کرد به هیچ محدودیتی در غنی‌سازی پایبند نیست. در ۲۶ مهرماه ۱۴۰۲ (۱۸ اکتبر ۲۰۲۳) بر اساس مفاد ضمیمه ب قطعنامه ۲۳۳۱ محدودیت‌های تسلیحاتی سازمان ملل علیه ایران به‌طور خودکار منقضی شد. با روی کار آمدن دولت سیزدهم، گاهی مدعی می‌شدند که قصد دیپلماسی دارند ولی نتیجه‌ای در پی نداشت زیرا در عمل تلاش و هدفی برای آن نبود. تا امروز تیرماه ۱۴۰۴ و درحالی‌که ۳ هفته از جنگ ۱۲ روزه ایران و اسرائیل می‌گذرد، غرب ایران را به شدت به فعال کردن مکانیسم ماشه تهدید می‌کند.

ماشه در دست چه کسی است؟

پرسش کلیدی این است: مکانیسم ماشه محصول کیست؟ اگر آن را صرفاً در متن برجام ببینیم، ظریف و تیمش خالق آن‌اند. اما اگر آن را پاسخی به قطعنامه‌هایی بدانیم که در دولت احمدی‌نژاد صادر شد، سهم عمده در شکل‌گیری این سازوکار به جلیلی و سیاست‌های تقابلی آن دوره بازمی‌گردد. ماشه‌ای که زمانی در سینه پرونده ایران خوابیده بود، امروز در کمین‌ر اشتباهی است. دیپلماسی یا تقابل، گفت‌وگو یا تهدید این دوگانگی همچنان تعیین‌کننده مسیر آینده پرونده هسته‌ای ایران باقی خواهد ماند.

مجدد، بازگرداند. در واقع آمریکا نگران آن بود که اگر تحریم‌ها به صورت برگشت‌ناپذیر لغو شود، دیگر نتواند در صورت تخطی ایران، بار دیگر اجماع بین‌المللی علیه آن ایجاد کند. از این رو راهکاری تعبیه کرد که قدرت وتوی اعضای دائم شورای امنیت را در این موضوع بی‌اثر می‌کرد.

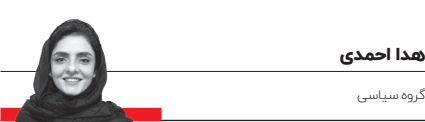
در آن زمان، منتقدان داخلی برجام مکانیسم ماشه را تسلیم‌نامه‌ای توصیف کردند که حقوق ایران را تضییع می‌کند. اما تیم مذاکره‌کننده دولت بازدهم تأکید داشت که در صورت پایبندی ایران به تعهدات، این مکانیسم هرگز فعال نخواهد شد و صرفاً به عنوان اهرمی بازدارنده باقی خواهد ماند.

مناقشه داخلی و تقابل جلیلی - ظریف

با پایان مذاکرات و آغاز اجرای برجام، بحث تصویب این توافق در مجلس ایران بالا گرفت. در حالی‌که حسن روحانی و نزدیکانش معتقد بودند برجام نیاز به تصویب مجلس ندارد، کمیسیون ویژه بررسی برجام در مجلس تشکیل شد. بر همین اساس مجلس، کمیسیون ویژه‌ای برای بررسی برجام تشکیل داد. این کمیسیون ۱۵ عضو داشت و ریاست آن بر عهده علیرضا زاکانی بود و اکثریت اعضای آن را نمایندگان مخالف برجام تشکیل می‌دادند. در طول جلسات این کمیسیون، صاحب‌نظران سیاسی، اقتصادی، حقوقی و هسته‌ای به جلسه دعوت شده و به اظهار نظر پرداختند. محمدجواد ظریف رئیس تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای، سعید جلیلی رئیس سابق تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای، علی شمخانی دبیر شورای عالی امنیت ملی، عباس عراقچی، فریدون عباسی، مجید تخت‌روانچی از اعضای تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای، سیدمحمد علوی وزیر اطلاعات، علی باقری، علی‌اکبر صالحی رئیس سازمان انرژی اتمی، ولی‌الله سیف رئیس بانک مرکزی و... بخشی از افرادی بودند که در جلسات این کمیسیون حضور می‌یافتند. همچنین یوکیا آمانو، دبیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی نیز با حضور در کمیسیون برجام به ارائه نظرات خود پرداخت. نهایتاً پس از یک ماه در ۱۲ شهریور ۱۳۹۴ گزارش کمیسیون برجام در صحن علنی مجلس قرائت شد. گزارشی که اکثر نمایندگان معتقد بودند به صورت یکجانبه و توسط تیم سعید جلیلی نگاشته شده است.

سعید جلیلی، مذاکره‌کننده اسبق هسته‌ای ایران در نشست کمیسیون بررسی برجام که در مجلس شورای اسلامی برگزار می‌شد، مدعی شد که در تنظیم سند این توافق هسته‌ای و اسناد ضمیمه آن از ۱۰۰ حق مسلم ایران صرف نظر شده و این توافق و قطعنامه شورای امنیت پیرو آن، ناقض خطوط قرمز ترسیم شده در ایران است.

حتی پنج تن از اعضای کمیسیون برجام با مفاد این گزارش مخالفت کرده و آن را مردود دانستند و در این رابطه بیانیه‌ای

هدا احمدی

گروه سیاسی

مکانیسم ماشه، واژه‌ای فنی اما به غایت سیاسی، در دل یکی از مهم‌ترین توافقات بین‌المللی ایران نشسته است: «برجام». برخی آن را زاییده دوران دیپلماسی حسن روحانی و محمدجواد ظریف می‌دانند، برخی دیگر ریشه‌اش را در میراث بجا مانده از دولت‌های نهم و دهم و تیم مذاکره‌کننده‌ای به ریاست سعید جلیلی جست‌وجو می‌کنند. اما حقیقت این است که فهم کامل سازوکار ماشه بدون واکاوی تاریخ پر فراز و نشیب پرونده هسته‌ای ایران از سال ۱۳۸۲ تا امروز امکان‌پذیر نیست.

در سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۲ در دوران ریاست جمهوری محمود احمدی‌نژاد و با هدایت مذاکرات هسته‌ای توسط سعید جلیلی، ایران در عرصه بین‌الملل مسیر پرتنش را پیمود. حاصل این رویکرد، صدور ۶ قطعنامه تحریمی شورای امنیت سازمان ملل بود. اسنادی که کشور را تحت بند ۷ منشور ملل متحد قرار داد. برخلاف توصیف «کاغذپاره» بودن این قطعنامه‌ها از سوی دولت نهم و دهم، آمریکا موفق شد با جلب حمایت روسیه و چین، آنها را به ابزارهایی قدرتمند برای فشار همه جانبه علیه ایران بدل کند. تا سال ۱۳۹۲ ایران با انزوایی بی‌سابقه، سقوط ارزش ریال، قطع ارتباط بانکی با نظام مالی بین‌الملل و کاهش شدید صادرات نفت مواجه بود. دستاوردی که منتقدان برجام امروز کمتر تمایل به یادآوری آن دارند.

با روی کار آمدن دولت حسن روحانی در سال ۱۳۹۲ مذاکرات هسته‌ای به تیمی متشکل از دیپلمات‌های با سابقه و آشنا به زبان بین‌الملل سپرده شد؛ ریاست این تیم را محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه وقت، بر عهده داشت. نتیجه ۲۰ ماه مذاکره فشرده، توافقی بود موسوم به «برجام» که در ۲۳ تیرماه ۱۳۹۴ در وین نهایی شد. توافقی که قرار بود در ازای محدودسازی فعالیت‌های هسته‌ای ایران، تمام تحریم‌های مرتبط با برنامه هسته‌ای را از میان بردارد. ایران پذیرفت ذخایر اورانیوم غنی شده خود را کاهش دهد، سطح غنی‌سازی را کاهش دهد، تعداد سانتریفیوژها را به حدود ۵ هزار دستگاه محدود کند و با نظارت‌های شدید آژانس انرژی اتمی همکاری کند. اما آنچه بعدها به نقطه مناقشه‌ای بزرگ بدل شد، بندی در قطعنامه ۲۳۳۱ شورای امنیت بود: مکانیسم ماشه.

مکانیسم ماشه یکی از ضمانت قطعنامه ۲۳۳۱ بود که بنا به اصرار دولت آمریکا در مذاکرات گنجانده شد. این سازوکار پیش‌بینی می‌کرد در صورت «عدم پایبندی اساسی ایران به تعهداتش» هر یک از اعضای مشارکت‌کننده در برجام می‌تواند، ظرف مدت ۳۰ روز تحریم‌های پیشین شورای امنیت را بدون نیاز به رأی‌گیری

گزارش

ابقای سه تن از فقهای شورای نگهبان

رهبری سه عضو فقیه شورای نگهبان را برای یک دوره دیگر منصوب کردند

۱۴۰۰ و پس از استعفای محمد دهقان به عضویت شورا درآمد. طحان‌نظیف و صادقی‌مقدم نیز هر دو در ۲۵ تیر ۱۳۹۸ با رأی مجلس دهم وارد شورا شدند.

بر اساس ماده ۵ آیین‌نامه داخلی شورای نگهبان، اعضای که در میانه دوره جایگزین می‌شوند فقط برای مدت باقی‌مانده منصوب می‌شوند. بنابراین دوره عضویت سیداحمد خاتمی (که جایگزین آیت‌الله یزدی در سال ۱۳۹۹ شد)، سیداحمد حسینی خراسانی (که جایگزین صادق لاریجانی در سال ۱۴۰۰ شد) همچنین آیت‌الله اعرافی (که ۲۴ تیر ۱۳۹۸ منصوب شده بود) نیز به پایان رسید که روز گذشته با دستور رهبری ابقا شدند.

در میسان ۶ گزینهای که رئیس قوه قضائیه معرفی کرده، افراد با سوابق و گرایش‌های متفاوت دیده می‌شوند. برای مثال: سیدبهزاد پورسید دکتراى حقوق خصوصى، معاون حقوقى و امور مجلس قوه قضائیه و استاد دانشگاه امام صادق (ع)، ذبیح‌الله خدائیان

دکتراى حقوق کيفرى، رئيس فعلى سازمان بازرسى کل کشور با سابقه‌ای طولانی در قوه قضائیه، محمدرضا صارمی رئیس حوزه ریاست قوه قضائیه و از چهره‌های نزدیک به محسنی‌اژدای، محمدرضا صابر مستشار دیوان عالی کشور و نویسنده در حوزه حقوق نفت و گاز، غلامرضا مولاییگی عضو فعلى شورای نگهبان و دارای سابقه طولانی در دیوان عدالت اداری و هادی طحان‌نظیف سخنگوی فعلى شورای نگهبان و استاد دانشگاه امام صادق (ع) با سابقه فعالیت در سازمان بسیج حقوق‌دانان.

بر اساس اعلام عباس گودرزی، سخنگوی هیات‌رئیسه مجلس، رأی‌گیری برای انتخاب سه حقوق‌دان شورای نگهبان طی این هفته برگزار می‌شود. تحولات پیش‌رو نمتها ترکیب شورای نگهبان را تغییر خواهد داد بلکه احتمالاً جهت‌گیری‌های آینده این نهاد مهم را نیز متأثر خواهد کرد. نهادی که همچنان نقشی کلیدی در تعیین صلاحیت کاندیداهای انتخاباتی و تصویب قوانین کشور دارد.

به سوی ماشه

وزیر خارجه فرانسه پایان آگوست را زمان فعال سازی مکانیسم ماشه اعلام کرد

گروه بین الملل: ژان نوئل بارو، وزیر امور خارجه فرانسه (سه‌شنبه) در حاشیه نشست وزرای امور خارجه اتحادیه اروپا در بروکسل اعلام کرد که پاریس به همراه شرکای خود (انگلیس و آلمان) تا پایان ماه آگوست (ماه آینده میلادی) و در صورتی که پیش از آن پیشرفت ملموسی در زمینه توافق هسته‌ای ایران حاصل نشود، «مکانیسم ماشه» را علیه ایران فعال خواهند کرد.

به گزارش یورونیوز، بارو گفت که ترونی‌کای اروپایی شامل فرانسه، بریتانیا و آلمان این حق را دارد که تحریم‌های جهانی در زمینه تسلیحات، بانک‌ها و تجهیزات هسته‌ای که ۱۰ سال پیش لغو شده بودند را دوباره اعمال کند. رئیس دستگاه دیپلماسی فرانسه همچنین در این خصوص اعلام کرد که ما خواهان از سرگیری فعالیت بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و آغاز یک روند دیپلماتیک هستیم که به یک راه‌حل مذاکره شده و کنترل فعالیت‌های هسته‌ای، موشکی و بی‌ثبات‌کننده ایران منتهی شود.

پیش از این کایا کالاس، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا درباره نشست وزیران امورخارجه این بلوک سیاسی -

اقتصادی در بروکسل اعلام کرد که قرار است درباره ایران و موضوع مکانیسم ماشه (اسنپ‌بک) در برجام بحث و رایزنی کنند. او همچنین گفت که به‌طور قطع این به نفع ماست که به مسیر دیپلماسی و مذاکرات بازگردیم. ما برای این کار آماده‌ایم به‌ویژه اینکه طبق برجام، ضرب‌الاجل مربوط به مکانیسم ماشه در حال نزدیک شدن است.

این در حالی است که چند روز پیش سیدعباس عراقچی، وزیر خارجه جمهوری اسلامی ایران در نشست با سفرا، کارداران و روسای نمایندگی‌های خارجی در تهران در مورد مکانیسم ماشه و احتمال فعال‌سازی آن توسط اروپایی‌ها اعلام کرد «اشتباه بزرگی که سه کشور اروپایی دارند این است که فکر می‌کنند، ابزار اسنپ‌بک که در دست آنهاست به آنها قدرت بازیگری در موضوع هسته‌ای ایران را می‌دهد در حالی که این یک برداشت اشتباه است و اگر این کشورها به سمت استفاده از اسنپ‌بک بروند، حل موضوع پرونده هسته‌ای ایران را پیچیده‌تر و سخت‌تر می‌کند، اشتباهی که آمریکایی‌ها با رفتن به سمت گزینه نظامی انجام دادند و اروپایی‌ها با استفاده از اسنپ‌بک انجام می‌دهند و این مسائل

باعث می‌شود که مذاکره و دیپلماسی سخت‌تر شود». او همچنین تاکید کرد که اسنپ‌بک از اسنپ‌بک به معنای پایان یافتن نقش اروپا در موضوع هسته‌ای ایران است و با توجه به تجربه اخیری که شاهد آن بودیم، امیدواریم که عقلانیت به کشورهای اروپایی و آمریکا برگردد و آنها با کنار گذاشتن ابزار فشار به دیپلماسی برگردند؛ چراکه هیچ راه‌حلی جز راه‌حل مذاکره شده، وجود ندارد.

تحریم ۸ فرد و یک نهاد اروپایی

به موازات این مواضع، اتحادیه اروپا (سه‌شنبه) ۸ نفر و یک نهاد را به بهانه مسائل حقوق بشری مرتبط با ایران تحریم کرد. به گزارش ایرنا، شبکه زیندشتی و رئیس آن (ناجی

آمریکا

تقابل گرم

افزایش یکباره دامنه نزاع میان آمریکا و روسیه بر سر اوکراین چه تاثیری بر امنیت اروپا دارد؟

فرشاد گلزاری

گروه بین‌الملل

اظهارات اخیر دونالد ترامپ در مورد از سرگیری ارسال تسلیحات به اوکراین و تاکید او بر سامانه‌های پدافند هوایی پاتریوت که قرار است در اختیار کی‌یف قرار دهد، در نمای کلی چند تحلیل را به میان می‌آورد. نخست آنکه ایالات متحده تحت رهبری او صراحتاً تلاش می‌کند تا با این اقدام اوکراین را در قبال حملات موشکی و پهپادی روسیه تقویت کند و به نوعی نشان دهد که همچنان در حال حمایت از کی‌یف است و تا حدودی هزینه‌های نظامی مسکو را هم در بخش آفندی افزایش دهد.

دوم آنکه این اقدام ترامپ که بر اساس گفته‌های او همچنین تحلیل برخی از رسانه‌های آمریکایی و حتی اروپایی ناشی از اقدام پوتین بر خلاف سخنانش است؛ به گونه‌ای که آتالنتیک در گزارش خود به تحلیل تغییر اخیر در موضع دونالد ترامپ در قبال پوتین پرداخته و تاکید می‌کند که اقدامات اخیر ترامپ از جمله ارسال تسلیحات دفاعی به اوکراین و تهدید به اعمال تعرفه‌های جدید علیه روسیه، نه بر پایه یک استراتژی تازه، بلکه واکنشی است به حس تحقیر شخصی او از سوی پوتین!

چرخش ترامپ واقعی است؟

اما آنچه فارغ از مسائل شخصیتی ترامپ باید مورد نظر قرار بگیرد یک نکته بسیار مهم با محوریت اروپاست. ترامپ زمانی که در حال اظهارنظر در مورد ارسال جدید تسلیحات به اوکراین بود، مستقیماً به این موضوع اشاره کرد که تمامی هزینه‌های این تسلیحات را باید اروپایی‌ها پرداخت کنند. در اینجا دو نکته طیف از نظر به‌ها وجود دارد.

طیف اول کسانی هستند که ترامپ را از نزدیک می‌شناسند و یا اینکه رفتارشناسی وی را سال‌های سال است که در دستور کار خود قرار داده‌اند و اعتقاد دارند که این چرخش ترامپ به سوی اوکراین مقطعی و نباید روی آن به صورت بلند مدت انگشت گذاشت و بدان خوش‌بین بود.

اما طیف دوم که موضع ضدروسی دارند اعتقاد دارند که این اقدام ترامپ حتی اگر هم برای میان‌مدت یا بلندمدت ادامه نداشته باشد، همین که با پوتین به تقابل ایستاده و هزینه جنگ را برای روس‌ها افزایش می‌دهد، یک نکته مثبت است.

ابراهیم شریفی‌زیندشتی) به همراه عبدالوهاب کوچک، علی اسفنجانی، علی کوچک، اکرم عبدالکریم اوزتوئچ و نیهات عبدالقدیرآسان در فهرست تحریم‌های اتحادیه اروپا قرار گرفته‌اند. همچنین رضا حمیدی‌راوری و محمدرضا انصاری از دیگر افرادی هستند که به فهرست تحریم‌ها اضافه شده‌اند. اتحادیه اروپا ادعا کرده است که این افراد به نمایندگی از ایران مسئول نقض جدی حقوق بشر در خارج از کشور هستند. طبق این بیانیه، دارایی‌های افراد و نهادهای تحریم شده، مسدود و شرکت‌ها و شهروندان اتحادیه اروپا از مراده مالی با آنان ممنوع شدند. به نوشته این تارنما، اشخاص حقیقی تحریم شده حق سفر به کشورهای عضو را نداشته و ورود یا گذر آنها به این کشورها ممنوع است.

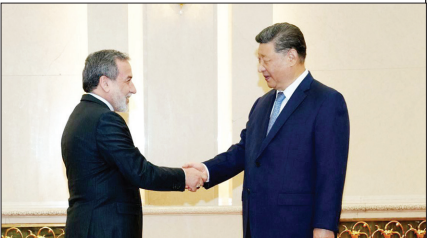
دیپلماسی

دیدار باشی

عراقچی در حاشیه اجلاس شانگهای
با رئیس جمهور چین دیدار کرد

سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه کشورمان که برای شرکت در بیست‌وپنجمین دوره اجلاس وزرای سازمان همکاری شانگهای به پکن سفر کرد (سه‌شنبه) به همراه دیگر وزرای خارجه عضو این سازمان با شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین دیدار کرد. قبل از این دیدار دسته‌جمعی، دیدار و گفت‌وگوی کوتاهی به صورت دوجانبه بین وزیر امور خارجه کشورمان و رئیس‌جمهور چین صورت گرفت. وزیر خارجه ایران که دوشنبه برای شرکت در اجلاس وزرای سازمان همکاری شانگهای وارد چین شده بود در این نشست ضمن تشریح ابعاد تجاوز اسرائیل به ایران از اعضای این سازمان خواست تا این اقدامات را محکوم کنند. او در بخشی از سخنان خود اعلام کرد که بر اساس تصمیم شورای سران کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای (شماره ۲) مورخ ۷ ژوئن ۲۰۱۲، (بخش ۵، بند ۵.۲)، بدین‌وسیله به‌صورت رسمی از شورای سران ششش (سازمان همکاری شانگهای) درخواست می‌کنم که وضعیت تجاوز را در سریع‌ترین زمان ممکن مورد بررسی قرار داده و تصمیمی در جهت ارائه حمایت سیاسی لازم و سایر مساعدت‌های مرتبط به جمهوری اسلامی ایران اتخاذ نماید.

عراقچی همچنین گفت که سازمان همکاری شانگهای که از ظرفیت‌های گسترده ژئوپلیتیکی، اقتصادی و انسانی برخوردار است، می‌تواند (و در واقع باید) نقش مرکزی در مقابله با تهدیدات نوظهور ایفا کند به‌ویژه تروریسم دولتی، تجاوز نظامی، جنگ ادراک و تحریم‌های یک‌جانبه. او در این نشست اعلام کرد که امروز با پدیده‌ای پیچیده از جمله ادغام تروریسم دولتی، افراط‌گرایی، جنگ رسانه‌ای، تحریم‌های اقتصادی و تهدیدات سایبری روبه‌رو هستیم که همگی در خدمت طرحی برای تضعیف استقلال ملی، براندازی اراد ملت‌های مستقل و سلطه‌جویی بر منابع و سرنوشت کشورها به کار گرفته شده‌اند و سازمان همکاری شانگهای باید موضعی فعال‌تر، مستقل‌تر و ساختاریافته‌تر برای مقابله با این تهدیدات اتخاذ کند.

قلمرو اروپا انسداد دارایی‌ها قرار گرفته‌اند. این اقدامات تقابلی ناشی از نگرانی امنیتی اروپایی‌هاست اما باید توجه شود که این نگرانی‌ها به حدی عمیق شده که حالا کشورهای حاضر در قاره سبز به دنبال تامین تسلیحات جدید از آمریکا برای حفاظت از خود در برابر روسیه هستند. به عنوان مثال بوریس پیستوریوس، وزیر دفاع آلمان اعلام کرد کشورش برای ایجاد بازدارندگی در برابر روسیه خواستار خرید سامنه پرتاب موشکی ام.آر.سی تایفون که مختص به موشک‌های میان‌برد از ایالات متحده تا سال ۲۰۲۶ شده که برد آنها به ۲ هزار کیلومتر می‌رسد.

از سوی دیگر روزنامه واشنگتن‌پست (سه‌شنبه) گزارش داد که کمک‌های جدید به کی‌یف که توسط ترامپ در ۱۴ جولای اعلام شد، می‌تواند شامل موشک‌های دوربرد «اتکمز» باشد و این به معنای هدف قرار دادن عمق خاک روسیه است. فایننشال تایمز هم در گزارش خود آورده است: «دونالد ترامپ به طور خصوصی اوکراین را به افزایش حملات عمیق به خاک روسیه تشویق کرده و حتی به گفته افرادی که در جریان این مذاکرات قرار گرفته‌اند از ولودیمیر زلنسکی پرسیده است که آیا در صورت ارائه سلاح‌های دوربرد توسط ایالات متحده می‌تواند به مسکو حمله کند یا خیر».

این مسائل به خوبی نشان می‌دهد که ترامپ به دنبال سرعت دادن به جنگ غیرزمینی به نفع اوکراین است اما واقعیت این است که کمبود سرباز در اوکراین می‌تواند، حملات زمینی روسیه را به نفع مسکو رقم بزند و از سوی دیگر دامنه این تشدید تنش از حیث اقتصادی و امنیتی می‌تواند فشار بر اتحادیه اروپا را افزایش دهد.

ویرتین: تازه‌های کتاب

دموکراسی در عصر پساحقیقت

روان‌شناسی دموکراسی

به تبیین ریشه‌های روانی مشارکت سیاستی می‌پردازد

روان‌شناسی دموکراسی به ما کمک می‌کند تا چالش‌هایی که نهادهای دموکراتیک در حال حاضر با آن‌ها مواجه‌اند را شناسایی کنیم. در این خصوص پرسش کلیدی این است که چه چیزی میزان اعتماد شهروندان به نهادهای دموکراتیک را تعیین می‌کند؟ و چرا برخی از شهروندان بیش از دیگران به نهادهای دموکراتیک اعتماد دارند و برخی کمتر؟

درن ج. لیلکر و بیلور آسلان اوزگول در کتاب «روان‌شناسی دموکراسی» که انتشارات ققنوس آن را به تازگی با ترجمه نازی اکبری منتشر کرده، به بررسی مسائلی از این سنخ می‌پردازند و معتقدند روشی که شهروندان نظام سیاسی‌شان را درک می‌کنند و در آن مشارکت می‌کنند، بیش از همه به هویت و ارزش‌های‌شان وابسته است. درن ج. لیلکر دانشیار رشته ارتباطات سیاسی در دانشگاه پورنموث انگلستان و نویسنده کتاب «شناخت و ارتباطات سیاسی» است و بیلور آسلان اوزگول مدرس دانشگاه بروئل لندن در انگلستان در رشته ارتباطات سیاسی و نویسنده کتاب «رهبری اعتراضات در عصر دیجیتال: فعالیت جوانان در مصر و سوریه» است.

نویسندگان «روان‌شناسی دموکراسی» نشان می‌دهند در دوره پساحقیقت و پوپولیسم، دموکراسی قوی و مستحکم به همان اندازه‌ای که به روند انتخابات متکی است به احساسات و هیجانات شهروندانش، از جمله اعتماد، احساس تعلق، احساس توان‌یافتگی و نمایندگی شدن وابسته است. «روان‌شناسی دموکراسی» به تبیین ریشه‌های روانی در پس چرایی مداخله و مشارکت مردم در سیاست می‌پردازد. این کتاب با در نظر گرفتن تأثیراتی که رسانه‌ها و کارزارهای سیاسی دارند رویدادهای سیاسی و واقعی از جمله بهار عربی، برگزیت، جنبش «جان سیاه‌پوستان مهم است»، انتخابات ۲۰۲۰ آمریکا و شیوع ویروس کووید ۱۹ را تحلیل می‌کند. نویسندگان، خوانندگان را با خود در سفری همراه می‌کنند تا فرآیندهای شناختی فعال آنان را از هنگامی که با خبری سیاسی درگیر می‌شوند تا زمانی که در خیابان‌ها علیه سیاست و اقدامات دولت اعتراض می‌کنند، بررسی کنند. به‌باور نویسندگان، درک «روان‌شناسی دموکراسی» به ما اجازه می‌دهد تا انواع چالش‌هایی که نهادهای دموکراتیک در حال حاضر با آن‌ها مواجه‌اند را شناسایی کنیم. به نظر نمی‌رسد این نهادها انتظارات مردم را در زمینه نمایندگی مؤثر آن‌ها برآورده کنند. ظاهراً شهروندان از دموکراسی روی گردانده‌اند، برخی را گروه‌های فشار غیردولتی که بر مسائل خاص تمرکز دارند، بسیج می‌کنند و برخی دیگر را پوپولیست‌هایی که با شگردهای تبلیغاتی و هیجانی شکاف بین شهروندان و نمایندگان آنها که به نحو دموکراتیک انتخاب شده‌اند را عمیق‌تر می‌کنند.

نسبت عملکرد و اعتماد

نویسندگان در فصل اول با عنوان «شهروندان هیجانی» بر مباحثی چون ماهیت توانمندسازی، چگونگی شکل‌گیری هویت‌ها و نحوه ارتباط هویت‌ها با ارزش‌ها تمرکز دارند و توضیح می‌دهند که ارتباطات و اقدامات سازمان‌های سیاسی، تجربه‌های شهروندان از تعامل با خروجی‌های سیاسی و واسطه‌گری در سیاست نیز بر هویت‌ها و ارزش‌های شهروندان تأثیر متقابل می‌گذارند. به عبارت دیگر شهروندان ارزیابی می‌کنند که چقدر نحوه عملکرد سیستم و خروجی‌های آن با امیدها و انتظارات آن‌ها سازگار است. برآورده شدن امیدها و انتظارات با اعتماد و رضایت منجر می‌شود؛ هرچند نمی‌توانیم، انتظار رسیدن به ۱۰۰ درصد اعتماد و رضایت را داشته باشیم اما از طرف دیگر نباید در یک دموکراسی کرامد درصد بالایی بی‌اعتمادی و نارضایتی بیابیم. در واقع شهروندان اعتماد می‌کنند ولی با شک و رضایتی نصفه‌نیمه. جایگاه آن‌ها در این مقیاس‌ها را فرآیندهای شناختی آنها تعیین می‌کند و به وضعیت احساسی عمومی در یک کشور شکل می‌دهد. در فصل دوم و در ادامه بحث درباره فرآیندهای

کافه

تازه‌های ادب و هنر

صدای زنان در عصر تجدد

نشست نقد و بررسی کتاب **نقد و سیاحت اثر فاطمه سیاح**

فارسی است؛ مهم‌ترین مقاله این بخش، نقدی بر دیدگاه احمد کسروی درباره رمان است. کسروی معتقد بود، رمان دروغ‌پردازی است اما سیاح در مقاله‌ای که در بهمن ۱۳۱۲ در پاسخ او نوشت، با استدلال‌های دقیق از جایگاه رمان دفاع کرد. بخش ششم کتاب معرفی زندگی‌نامه و آثار نویسندگان برجسته روسی از جمله چخوف و شولوخوف است. بخش هفتم به مقالات آموزشی درباره تدریس متون نظم و نثر در مدارس و دانشگاه‌ها با نگاهی به ضرورت تعلیم درست ادبیات است. بخش هشتم نظرات اجتماعی سیاح شامل دو مصاحبه منتشرشده در مجله «عالم زنان» درباره حقوق زنان و نهضت زنان ایران است که یکی از مهم‌ترین مقالات این بخش، تحلیلی است درباره اصلاحات فرقه دموکرات آذربایجان در سال ۱۳۲۵ که در آن بر لزوم توجه به کشاورزان و اصلاحات ارضی تأکید شده است؛ بخش نهم هم مربوط به مطالب درسی تدریس‌شده توسط سیاح در دانشگاه تهران درباره رمانتیسزم و چند متفکر آلمانی است.»

تفکر و نوشتار فیلسوفانه سیاح

در ادامه این نشست نسرین فقیه ملک‌مرزبان، عضو هیأت علمی دانشگاه الزهرا ضمن مرور تجربه آشنایی خود با آثار این پژوهشگر برجسته و تأثیرات راهنمایی‌های دکتر سیمین دانشور، به نقد وضعیت امروز آموزش و پژوهش در حوزه ادبیات پرداخت. او با اشاره به تأثیر عمیق روش‌فکری و پژوهشی سیاح گفت: «خانم سیاح چه روشی را، لااقل در ذهن من، جا انداخت؟ و امروز چقدر با آن فاصله داریم؟ متاسفم که این را می‌گویم اما دانشگاه‌ها برای رسیدن به جایگاه علمی واقعی باید تلاش بیشتری بکنند. برخی بخش‌نامه‌ها ما را از اصلاتی که یک دانشگاه باید به آن برسد دور کرده‌اند.» فقیه ملک‌مرزبان تأکید کرد در رشته‌ای چون ادبیات، داشتن اطلاعات بین‌المللی امری ضروری است اما در نظام آموزشی امروز این مسأله کم‌اهمیت جلوه داده شده است: «از وقتی که اجازه دادند حتی دانشجوی دکتری بدون مدرک زبان هم وارد شود، عملاً این پیام داده شد که نیازی به آن نیست. دانشجویان می‌پرستند چرا فرانسه؟ چرا عربی؟ مگر ما نیامده‌ایم، ادبیات فارسی بخوانیم؟ در حالی که این نگاه،

سی‌وسومین نشست «صد کتاب ماندگار قرن» به نقد و بررسی کتاب «نقد و سیاحت» اثر فاطمه سیاح اختصاص یافت؛ در این رویداد سخنرانان، نویسنده را صدای زنان در عصر تجدد خواندند و با اشاره به دغدغه‌های او برای انتقال اندیشه به نقد شیوه آموزش ادبیات در دانشگاه‌ها پرداختند.

فاطمه رضازاده محلاتی، معروف به «فاطمه سیاح»، نویسنده کتاب «نقد و سیاحت»، سال ۱۲۸۱ شمسی از پدری ایرانی‌تبار (جعفرخان سیاح) و مادری آلمانی در مسکو زاده و در رشته ادبیات اروپایی از دانشگاه مسکو فارغ‌التحصیل شد. سیاح حدود سال ۱۳۱۳ همراه پدرش به ایران آمد و پس از چند سال تدریس زبان‌های روسی و فرانسوی در دانش‌سرای عالی از سال ۱۳۱۷ در دانشگاه تهران به‌عنوان نخستین استاد زن در دانشکده ادبیات به تدریس پرداخت. از او کتاب‌های مهمی مانند «تحقیق مختصر در احوال و زندگانی فردوسی»، «نقد و سیاحت»، «کتاب روسی برای دبیرستان» و مقالاتی متعدد در نشریات داخلی بر جای مانده است. کتاب «نقد و سیاحت» جایگاهی ممتاز در میان آثار او دارد؛ نه‌تنها بازتاب‌دهنده دانش گسترده‌اش بلکه نشان‌دهنده نگرش منحصربه‌فردش نسبت به فرهنگ، تمدن و ادبیات جهانی نیز هست.

در این نشست نسرین فقیه ملک‌مرزبان، عضو هیأت علمی دانشگاه

الزهرا و آبتین گلکار، عضو وابسته فرهنگستان زبان و ادب فارسی درباره

کتاب «نقد و سیاحت» اثر فاطمه سیاح سخن گفتند. مصطفی نوری،

دبیر این نشست درباره کتاب «نقد و سیاحت» هم گفت: «کتاب شامل

۹ بخش است؛ بخش اول: دو مقاله درباره فردوسی و شاهنامه که یکی از

آن‌ها هم‌زمان با کنگره هزاره فردوسی در سال ۱۳۱۳ نوشته شده و دیگری

در سال ۱۳۲۴ در مجله «سخن» چاپ شده است. بخش دوم ۹ مقاله

درباره جایگاه زن در ادبیات است؛ هفت مقاله از آن بین سال‌های ۱۳۱۵

تا ۱۳۲۰ نوشته شده‌اند و هدف اصلی آن‌ها بررسی چگونگی ورود زنان

اروپایی به جامعه است. بخش سوم کتاب مقالاتی درباره رمانتیسزم و

رنالیسم در ادبیات اروپا از جمله بررسی آثار نویسندگانی چون بالزاک

است که از پایه‌گذاران رمان اجتماعی است. بخش چهارم هم تحلیل‌هایی

درباره سنت‌های ادبی و بخش پنجم نگارشی درباره ادبیات ایران و نثر

ادامه تیتیرک

زخم‌های دیده نشده

این آخرین دستاویز آنها برای تلاش توقیف یک فیلم است. آن هم پس از جنگ ۱۲ روزه. جنگی که اگرچه ابعاد خسارت‌بار مختلفی داشت اما ایران را یک‌صدا کرد و میهن‌پرستی را به اوج رساند. اکنون این عده که از یک سو در نقد رئیس‌جمهور بی‌پرواثر شده و خواستار ترور او شده‌اند و از دیگر سو نامه در مجلس علیه رئیس‌جمهور می‌نویسند، در ابعاد دیگر به دنبال بگیر و بند و سانسور و حذف هستند و می‌خواهند در بر همان پاشنه سابق بچرخد و چنانکه در دولت پیشین نیز رفتار کردند با فشارهای مختلف سیاسی، اجتماعی و فرهنگی وضعیت را به دلخواه خود که یک جامعه بسته است دربریاورند.

در واقع، آنچه این گروه‌ها نمی‌خواهند ببینند یا وانمود می‌کنند که نمی‌فهمند، این است که هنر، به‌ویژه سینما، جای زیباسازی و بزک کردن واقعیت نیست. فیلمی مانند پیر پسر، چه خوشایند باشد و چه نه، نگاه بخشی از جامعه است؛ جامعه‌ای که سال‌هاست با بحران معنا، فروپاشی اخلاقی، سردرگمی ذهنی و خشونت پنهان زندگی می‌کند. صدایی که اگر نشنویم، گم نمی‌شود؛ فقط خشمگین‌تر و خشن‌تر بازمی‌گردد. پس حتی اگر فرض غلط گروه‌های تندرو را بپذیریم، پاسخ به آن توقیف نیست بلکه تأمل، مکالمه و شهادت شنیدن است؛ چیزی که ظاهراً این روزها از قامت فرهنگ رسمی ما رخت برپسته است.

تندروها از صراحت و خشونت عریان فیلم و حرفی که می‌زنند، نگران هستند. نه به این دلیل که آن را غیرواقعی می‌دانند بلکه چون کاملاً واقعی است. اینان نمی‌خواهند جامعه تصویر خودش را ببیند. آنها از همین «آیین» وحشت دارند. از زنی که قربانی است اما در روایت رسمی «مقصر» معرفی می‌شود. از پسری که به جای حمایت به طرد کشیده می‌شود. از پدری که خشمش نه روان‌پزششی فردی بلکه بازتاب ساختار بیمار جامعه‌ای است که در آن زندگی می‌کنیم.

این نوع روایت‌ها، در دولت پیشین و وزارت ارشاد آن، با سد سخت‌تری روبه‌رو شدند. توقیف برادران لایلا و تشکیل پرونده برای سینماگران و بازیگران، نمونه‌ای است تا نشان دهد آن دولت در برابر هنر با سانسور و توقیف می‌ایستاد و سینماگران را به‌مثابه تهدیدی

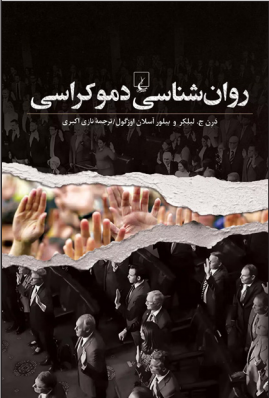
امنیتی می‌نگریست.

با این حال فیلم پیرپسر در دولت مسعود پزشکیان نه تنها با سانسور روبه‌رو نشد بلکه به صورت کامل به نمایش درآمد. این فیلم با جسارتی که از سنت‌های ناتورالیستی می‌آید روایت تازه‌ای از سینمای اجتماعی ارایه می‌دهد که ممکن است با مضمون آن، طولانی بودن فیلم و سنت‌های ناتورالیستی فیلم موافق باشیم یا نباشیم اما آنچه هست باید دید و جوابش نه سانسور بلکه پاسخ از جنس فیلم و سینماست.

سینمای ایران اگر می‌خواهد زنده بماند باید از این زخم‌ها تترسد، باید به یاد داشته باشیم که در روزگاری که صداقت جرم است، دروغ گفتن فضیلت نمی‌آورد.

اکتای براهنی، فرزند رضا براهنی یکی از مهم‌ترین چهره‌های روشنفکری معاصر ایران است. پدرش نویسنده، شاعر، منتقد بود. اما اکتای از پیرپسر به جای آنکه پیرو راه پدر باشد و از مکتب رنالیستی پدر بهره برد، خواسته و ناخواسته به سوی صادق چوبک چرخیده است و از آن ادبیات بهره جسته است. اکتای براهنی نشان داد که علاقه‌ای به قصه‌های مرسوم ندارد. او دنبال نمایش چهره‌ای سانسور نشده از انسان ایرانی در جهان مدرن است؛ انسانی که زیر فشار اقتصاد، سیاست، سنت و اخلاق دوگانه، پوست انداخته و در حال مسخ است. در پیرپسر این مسخ با قدرتی غریزی و غیرقابل مهار روی پرده ظاهر می‌شود. براهنی در این فیلم به نوعی پیوند سینمایی با ناتورالیسم ادبی برقرار کرده که بی‌تردید یکی از مهم‌ترین الهام‌بخش‌های او صادق چوبک است؛ نویسنده‌ای که ناتورالیسم را در ادبیات فارسی نهادینه کرد. چوبک برخلاف بسیاری از نویسندگان هم‌دوره‌اش که درگیر درام‌های اخلاقی، عشق‌های آوانگارد یا نمایش طبقه متوسط بودند مستقیماً به سراغ طبقات فرودست و افراد زخم خورده، جامعه‌ای خشن و حاشیه‌نشین‌ها رفت. انسان‌هایی که اغلب اسیر غرایز، محیط، فقر و بی‌سوادی‌اند و راهی برای رستگاری ندارند. آنها قربانیان خاموش ساختارهایی بودند که آنها را له کرده بود.

اکتای براهنی نیز دقیقاً همین مسیر را در سینما بازخوانی کرده. شخصیت‌های پیرپسر همچون قهرمان‌های چوبک دچار بی‌پناهی

روان‌شناسی دموکراسی

درن ج. لیلکر و بیلور

آسلان اوزگول

ترجمه نازی اکبری

انتشارات ققنوس

۱۵۸ صفحه

۱۶۰ هزار تومان

دیدگاه: یادداشت اقتصادی

درد از دست دادن

چرا از دست دادن خانه دردناکتر از هرگز به دست نیاوردن آن است؟

فاطمه پاسبان

استاد دانشگاه

مالکیت خانه در خیلی از جوامع، مهم و ضروری است اما در ایران به دلیل هزینه سنگینی که اجاره خانه، تحمیل می‌کند، خانه‌دار شدن یک اتفاق مهم در زندگی افراد است. مالکیت خانه علاوه برای منافع اجتماعی گسترده‌ای که به همراه دارد به‌عنوان روشی برای انباشت ثروت افراد نیز به حساب می‌آید. با این حال هم صاحب خانه شدن در ایران بسیار سخت است و زمانی طولانی می‌طلبد و هم افرادی که مالک خانه هستند، در معرض طیف وسیعی از بحران‌های شغلی و درآمدی قرار دارند که می‌تواند منجر به تغییر وضعیت آنها از صاحب‌خانه به مستأجر شود.

به این ترتیب دو گروه عمده در کشور ما وجود دارند که ممکن است از مزیت مالکیت خانه دور بمانند؛ افرادی که سال‌های طولانی باید منتظر بمانند تا صاحب خانه شوند که معمولاً این دوره انتظار در ایران بسیار طولانی است. گروه دیگر افرادی هستند که صاحب‌خانه هستند اما به خاطر مشکلات اقتصادی، خانه خود را از دست می‌دهند. اقتصاد ایران به دلیل تحریم‌های اقتصادی و تنش در روابط بین‌المللی همواره در معرض شوک‌های مختلف اقتصادی قرار دارد که این شوک‌ها، خانه‌دار شدن گروه اول را به تعویق می‌اندازند و باعث از دست رفتن مالکیت گروه دوم نیز می‌شوند. هرچند درک ما از پیامدهای بلندمدت از دست دادن خانه پس از یک شوک اقتصادی هنوز محدود است اما اقتصاددانان معتقدند از دست دادن خانه، آثار روحی و روانی به مراتب سنگین‌تری از به دست نیاوردن آن دارد؛ اما چرا؟

دنیل کانمن، برندهٔ جایزه نوبل اقتصاد سال ۲۰۰۲ در مطالعاتی که با همکاری آموس تورسکی تحت عنوان نظریه چشم‌انداز داشتند به این نتیجه رسیدند که «حس از دست دادن» چیزی حدود ۲/۵ برابر بیشتر از «حس به دست آوردن» توسط افراد درک می‌شود.

از دست دادن خانه، به‌ویژه پس از تجربه مالکیت، نه‌تنها به دلیل از بین رفتن سرمایه مالی بلکه به سبب تأثیرات عمیق روانسی و اجتماعی، اثری به مراتب مخرب‌تر از عدم دستیابی به مالکیت خانه در وهله نخست دارد. این پدیده می‌تواند احساس امنیت، هویت و تعلق اجتماعی فرد را به شدت تحت تأثیر قرار دهد و منجر به استرس، اضطراب و حتی کاهش اعتماد به نفس شود. برای گروهی که هرگز خانه‌ای نداشته‌اند، گرچه انتظار طولانی‌مدت برای مالکیت می‌تواند ناامیدکننده و فرساینده باشد اما فقدان تجربه مالکیت ممکن است به همان اندازه حس فقدان عمیق عاطفی ایجاد نکند.

در اقتصاد ایران، شرایط خاص مانند تورم بالا، کاهش قدرت خرید و بی‌ثباتی در بازار کار، این دو وضعیت را تشدید می‌کند. برای گروه اول، یعنی افرادی که در انتظار مالکیت هستند، افزایش مداوم قیمت مسکن و ناکافی بودن درآمد در مقایسه با هزینه‌های زندگی، دستیابی به خانه را به هدفی دور از دسترس تبدیل کرده است. این گروه ممکن است با احساس ناکامی و فشار اجتماعی مواجه شوند اما همچنان امید به آینده و امکان بهبود شرایط را حفظ کنند. در مقابل، گروه دوم که خانه خود را از دست می‌دهند نه‌تنها با از دست دادن دارایی اصلی خود مواجه می‌شوند بلکه اغلب با بدهی‌های سنگین، کاهش اعتبار اجتماعی و احساس شکست شخصی دست‌وپنجه نرم می‌کنند. این تجربه می‌تواند تأثیرات بلندمدتی بر سلامت روان، روابط خانوادگی و حتی جایگاه فرد در جامعه داشته باشد.

علاوه بر این، شوک‌های اقتصادی مانند تحریم‌ها، نوسانات ارزی و کاهش ارزش پول ملی، نه‌تنها فرآیند خانه‌دار شدن را برای گروه اول دشوارتر می‌کنند بلکه گروه دوم را نیز در معرض خطر بیشتری برای از دست دادن خانه قرار می‌دهند. سیاست‌های ناکارآمد در بخش مسکن، کمبود تسهیلات مالی مناسب و عدم حمایت کافی از اقشار آسیب‌پذیر این چرخه را تشدید می‌کنند.

در نهایت، اگرچه هر دو وضعیت عدم دستیابی به خانه و از دست دادن آن چالش‌های خاص خود را دارند اما از دست دادن خانه به دلیل بار عاطفی، اجتماعی و اقتصادی سنگین‌تر، تأثیرات عمیق‌تری بر افراد و خانواده‌ها می‌گذارد. این موضوع ضرورت توجه بیشتر به این گروه و طراحی مداخلات هدفمند برای کاهش آسیب‌های ناشی از این تجربه را برجسته می‌کند.

چرا سیاستمداران قادر به درک شرایط اقتصادی مردم نیستند؟

سعید خوش‌بین

گروه اقتصاد

خط فقر مرزهای ۳۰ میلیون تومان را رد کرده، اسب سرکش تورم در مرزهای ۳۰ تا ۴۰ درصد همچنان می‌تازد، سهم فارغ‌التحصیلان دانشگاهی از شوره‌زار بیکاری از ۵۰ درصد عبور کرده و بدتر از همه، نااطمینانی‌ها، چشم‌انداز پیش رو را تیره و تار کرده‌اند.

آخرین آمارها نشان می‌دهد که درآمد سرانه خالص یک ایرانی در سال ۱۴۰۳ دست‌کم ۲۲ میلیون تومان نسبت به

سال ۱۳۹۰ کاهش پیدا کرده و حدود ۳۰ درصد جمعیت ایران (تقریباً ۲۶ میلیون نفر) زیر خط فقر معیشتی زندگی می‌کنند که این رقم در مناطق محروم بالاتر است. همه از افزایش هزینه‌ها و نااطمینانی تحت فشار و استرس‌اند اما عده‌ای همچنان بر طبل تهاجم می‌کوبند و هیچ نماینده مجلس یا سیاستمداری به این مشکلات معترض نشده است. روایت‌های آماری حکایت از آن دارد که بیشترین درآمد سرانه ایرانیان در حداقل ۱۴ سال گذشته قبل از دور اول تحریم‌های آمریکا یعنی در سال ۱۳۹۰ اتفاق افتاده است. پایین‌ترین مقدار این شاخص در این دوره زمانی نیز بعد از تحریم‌های آمریکا و در سال ۱۳۹۴ به ثبت رسیده است. به بیان دیگر وجود یا عدم وجود

تحریم‌های آمریکا به شدت بر رفاه ایرانیان اثرگذار است اما با این حال همچنان افراد زیادی هستند که منکر این واقعیت می‌شوند و خواستار کاغذپاره خواندن مکانیسم ماشه و بی‌اثر بودن نقش تحریم‌ها هستند.

به طور مشخص، اغلب افرادی که این روزها شعار می‌دهند یا از دیپلماسی تهاجمی دفاع می‌کنند و خواستار بگیرو ببنده هستند و تحریم‌ها را کم اثر می‌دانند از نظر اقتصادی وضع خوبی دارند. اغلب این افراد یا نماینده مجلس هستند یا سیاستمداران و حقوق‌شان را از نهادهای یا سازمان‌ها یا گروه‌های ذی‌نفع در یافت می‌کنند و برای گذران زندگی مشکلی ندارند. سوال این است که چرا این افراد بر خلاف منافع عمومی جامعه سخن می‌گویند؟

به عقیده اقتصاددانان، این تناقض که گروهی از سیاستمداران و نمایندگان، شواهد آشکار تأثیر مخرب

تحریم‌ها بر اقتصاد و معیشت مردم همچنان بر طبل تهاجم و انکار اثر تحریم‌ها می‌کوبند، ریشه در چند عامل به‌هم پیوسته دارد. نخست، منافع شخصی و گروهی این افراد است. بسیاری از این چهره‌ها به‌واسطه جایگاه‌شان در ساختار قدرت یا ارتباطات‌شان با نهادهای خاص از درآمدهای کلان و مزایای ویژه برخوردارند.

حقوق‌های بالا، دسترسی به منابع مالی و امتیازات اقتصادی آنها را از فشارهای معیشتی که اکثریت جامعه با آن دست‌وپنجه نرم می‌کند، مصون نگه داشته است. این فاصله طبقاتی باعث می‌شود، درک واقعی از رنج مردم نداشته باشند و به جای تمرکز بر حل مشکلات به شعارهای تهاجمی و

غیرواقع‌بینانه روی آوردند که اغلب برای حفظ پایگاه سیاسی یا جلب حمایت گروه‌های خاص طراحی شده است. این یک واقعیت است که سیاستمداران یا فعالان سیاسی در کشور ما اغلب به دلیل فاصله طبقاتی، بروکراسی پیچیده و تمرکز بر منافع کوتاه‌مدت، درک درستی از شرایط اقتصادی مردم ندارند. بسیاری از آنها از طبقات مرفه هستند و تجربه مستقیم مشکلات اقتصادی مانند بیکاری، تورم یا هزینه‌های زندگی را ندارند. اطلاعات آنها معمولاً از گزارش‌ها و مشاوران فیلتر شده، می‌آید که ممکن است واقعیت‌های روزمره مردم را به‌خوبی منتقل نکنند. علاوه بر این اولویت‌های سیاسی، مانند حفظ قدرت یا جلب رضایت گروه‌های خاص، باعث می‌شود تمرکز آنها از نیازهای واقعی جامعه منحرف شود. فشارهای لابی‌گری و وابستگی به حامیان مالی نیز تصمیم‌گیری‌ها را به سمت منافع نخبگان سوق می‌دهد. در عین حال فقدان ارتباط

مستقیم با مردم عادی و تکیه بر داده‌های کلان اقتصادی، شکاف بین سیاستمداران و واقعیت‌های زندگی روزمره را عمیق‌تر می‌کند.

مسأله بعدی مساله ایدئولوژی و حفظ ظاهر سیاسی است. برخی از این افراد، به‌ویژه کسانی که در سال‌های گذشته از گفتمان تهاجمی حمایت کرده‌اند، نمی‌توانند به راحتی از مواضع خود عقب‌نشینی کنند چراکه این کار به معنای پذیرش خطای راهبردی و از دست دادن اعتبار سیاسی‌شان است. در نتیجه حتی در برابر آمارهای رسمی که نشان‌دهنده افت شدید درآمد سرانه و افزایش فقر عمومی است، ترجیح می‌دهند واقعیت را انکار کنند یا آن را به عوامل داخلی مانند سوءمدیریت تقلیل دهند، بدون آنکه به نقش کلیدی تحریم‌ها اذعان کنند.

همچنین ساختار قدرت و شبکه‌های ذی‌نفع در اقتصاد ایران، نقش مهمی ایفا می‌کنند. برخی گروه‌ها و نهادها از شرایط تحریم سود می‌برند، چه از طریق تجارت غیررسمی، چه از طریق انحصار در بازارهای خاص یا دسترسی به منابع ارزی با نرخ‌های ترجیحی. این گروه‌ها انگیزه‌ای برای تغییر وضعیت موجود ندارند و سیاستمدارانی حمایت می‌کنند که با شعارهای تهاجمی ادامه این وضعیت را توجیه می‌کنند. این در حالی است که اکثریت جامعه، به‌ویژه طبقات متوسط و پایین، زیر بار فشارهای اقتصادی خرد شده‌اند و با کاهش قدرت خرید، افزایش بیکاری و نااطمینانی مزمن دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

در نهایت، فقدان پاسخگویی در سیستم سیاسی نیز به این مسأله دامن می‌زند. نمایندگان و سیاستمدارانی که از نهادهای خاص حمایت مالی دریافت می‌کنند یا در جایگاه‌های تصمیم‌گیری قرار دارند، کمتر خود را ملزم به پاسخگویی به مردم می‌دانند. آنها در فضایی عمل می‌کنند که انتقادات مردمی یا رسانه‌ای تأثیر چندانی بر موقعیت‌شان ندارد. این موضوع باعث شده که به جای پیگیری منافع عمومی، اولویت‌شان حفظ منافع گروهی یا شخصی باشد. در این میان، صدای ۲۶ میلیون نفری که زیر خط فقر زندگی می‌کنند یا فارغ‌التحصیلانی که امیدی به یافتن شغل ندارند در هیاهوی شعارهای تهاجمی گم می‌شود. این چرخه معیوب تا زمانی که ساختارهای اقتصادی و سیاسی اصلاح نشود و شفافیت و پاسخگویی جای شعارزدگی را نگیرد ادامه خواهد داشت.

حواس جمع به سیاست

بازارها این روزها نگران چیستند؟

مهتاب شهریاری

گروه اقتصاد

با توجه به روند کنونی بازار سهام تهران، انتظار می‌رود که در کوتاه‌مدت، بازار همچنان تحت تأثیر عوامل کلان اقتصادی و سیاسی باقی بماند. خروج مداوم سرمایه‌های حقیقی از بازار سهام که در ۱۸ روز معاملاتی اخیر به بیش از ۴۲ هزار میلیارد تومان رسیده، نشان‌دهنده کاهش اعتماد سرمایه‌گذاران خرد به بازار است. این روند، به‌ویژه پس از تنش‌های ژئوپلیتیکی اخیر، می‌تواند به کاهش نقدشوندگی و تداوم ارزش معاملات در سطوح پایین‌تر از ۱۰ هزار میلیارد تومان منجر شود که نشانه‌ای از تداوم رکود در بازار است. در صورت عدم بهبود شرایط سیاسی و اقتصادی به‌ویژه در حوزه سیاست خارجی و کاهش تنش‌های منطقه‌ای، احتمال ادامه خروج سرمایه‌های حقیقی وجود دارد. این موضوع می‌تواند فشار بیشتری بر شاخص‌های سهامی وارد کند و رشد اخیر شاخص کل را شکننده سازد. با این حال،

در صورت انتشار اخبار مثبت، مانند پیشرفت در مذاکرات دیپلماتیک یا کاهش فشارهای تحریمی، ممکن است شاهد بازگشت تدریجی اعتماد سرمایه‌گذاران و افزایش حجم معاملات باشیم.

معاملات بورس تهران در روز سه‌شنبه با رشد شاخص‌های سهامی پیگیری شد. شاخص کل برای چهارمین روز متوالی با رشد همراه شد و به سطح ۲ میلیون و ۷۶۱ هزار واحدی رسید. شاخص کل در هفته جاری و تا پایان معاملات دیروز رشد ۴/۷ درصدی را به ثبت رسانده است. شاخص هم‌وزن نیز ۱۶/۰ درصد رشد را تجربه کرد و در سطح ۸۳۲ هزار واحدی قرار گرفت.

در فرابورس نیز شاخص کل این بازار با افزایش ۳۵/۰ درصدی همراه شد. به رغم سبزپوشی شاخص کل بورس تهران در چهار روز معاملاتی هفته جاری همچنان تمایل سرمایه‌های خرد به خروج از گردونه معاملات سهام است. در معاملات دیروز یک هزار و ۵۹۵ میلیارد تومان دیگر از سرمایه‌های حقیقی از بازار سهام خارج شد. در چهار روز اخیر نزدیک به ۵ هزار میلیارد تومان پول

حقیقی از بازار سهام خارج شده است. ۱۸ روز معاملاتی متوالی است که بازار سهام با خروج پول حقیقی همراه می‌شود و در این ۱۸ روز بیش از ۴۲ هزار میلیارد تومان از سرمایه‌های حقیقی، مسیر خروج از بازار سهام را در پیش گرفته‌اند. ۳۶ همت از ۴۲ همت مذکور در روزهای معاملاتی پس از جنگ تحمیلی ۱۲ روزه رخ داده است.

در معاملات دیروز، ارزش معاملات خرد بازار سهام، رقم ۶ هزار و ۹۱۵ میلیارد تومان را ثبت کرد. بعد از اینکه در یازدهم تیرماه رکورد ۲۸ همتی در ارزش معاملات به ثبت رسید؛ اکنون ۷ روز معاملاتی است که در بازار سهام ارزش معاملات در مقادیر کمتر از ۱۰ هزار میلیارد تومان به ثبت می‌رسد. قرار داشتن این پارامتر در ارقام کمتر از ۱۰ همت، سیگنال رکود را به بازار مخابره می‌کند.

دلار آزاد در معاملات دیروز نیز با رشد اندک ۸۹ هزار و ۲۰۰ تومان بازگشایی شد. در ادامه دلار توانست تا سطح ۸۹ هزار و ۷۵۰ تومان نیز پیشروی داشته باشد؛ اما بعد از انتشار مصاحبه وزیر خارجه فرانسه، دلار با رنج منفی همراه شد و به پله‌های ابتدایی کانال ۸۹ هزار تومان عقب‌نشینی کرد.

هم تبرئه هم محکومیت

۹ نفر از قربانیان حادثه نابینا شدن بیمارستان نگاه دیه دریافت خواهند کرد

گروه اجتماعی: وکیل مدافع شماری از قربانیان حادثه نابینا شدن ۹ بیمار در یک روز در بیمارستان چشم‌پزشکی نگاه از صدور حکم قطعی دادگاه خبر داد. نیلوفر معارفی گفت که با رأی دادگاه بدوی صادره در ۲۱ تیر ۱۴۰۴ مسئولیت کامل این واقعه به بیمارستان نگاه واگذار و پزشکان دخیل تبرئه شدند. بر این اساس بیمارستان موظف شده به هر یک از بیماران دچار آسیب چشمی «نصف دیه کامل انسان» (معادل حدود ۸۰۰ میلیون تومان) پرداخت کند. معارفی تأکید کرد که صرفاً رأی «پرداخت دیه» صادر شده و هیچ مجازات تعلیقی برای بیمارستان در نظر گرفته نشد؛ چراکه «تعلیق مؤسسات درمانی» صرفاً در جرایم عمدی امکان‌پذیر است و این حادثه بر اساس حکم دادگاه ناشی از «سوء نظارت و قصور غیرعمد» بوده است. ضمن اینکه بیمارستان تا دو سال پس از حادثه فرصت دارد، وجه دیه را بپردازد و مبلغ معادل نرخ روز دیه زمان پرداخت خواهد بود. به گفته وکیل مدافع، پس از صدور رأی کیفری، شکایات جدید حقوقی برای دریافت غرامت هزینه‌های پزشکی و عوارض ناشی از این حادثه علیه بیمارستان در حال تنظیم است.

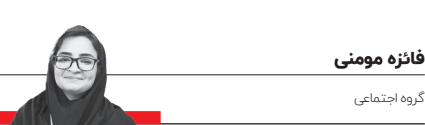
ماجرا چه بود؟

ماجرای اصلی برمی‌گردد به ۱۷ مهر سال گذشته؛ زمانی که ۹ بیمار تحت عمل جراحی «کاتاراکت» (آب مروارید) در بیمارستان خصوصی نگاه قرار گرفتند و طی چند روز پس از عمل دچار عفونت حاد چشمی

رسانه

امنیت یا انسداد؟

تقلیل دادن نفوذ به شبکه‌های اجتماعی با سازوکار فیلترینگ اشتباه است

فائزة مومنی

گروه اجتماعی

در نشست خبری اخیر سخنگوی دولت، تأکید شد که دولت «به دنبال محدودسازی اینترنت نیست ولی شرایط فعلی و اقدامات اسرائیل، دست مخالفان در راستای این اقدام دولت را خوب پر کرده است». به عبارت دیگر به‌رغم وعده پیشین رفع فیلتر تلگرام و واتس‌آپ به نظر می‌رسد در شرایط پس از جنگ ۱۲ روزه علیه ایران این وعده به تعویق افتاده است. این درحالی است که بسیاری از منتقدان استدلال «امنیت‌سازی با محدودیت اینترنت» را ناکافی و حتی مخرب می‌دانند. برخی صاحب‌نظران اصولگرا نیز پس از آتش‌پس اخیر تأکید کرده‌اند که اکنون اولویت باید پایان دادن به محدودیت‌هایی نظیر فیلترینگ و افزایش مشارکت مردم در تصمیم‌سازی باشد. برای مثال حسن بیادی، فعال سیاسی اصولگرا، بیان کرده است که «یکی از اقدامات ضروری پس از آتش‌پس، پایان دادن به محدودیت‌هایی نظیر فیلترینگ و برخوردهای سلبی است». به عبارت دیگر به باور او حفظ سرمایه اجتماعی ناشی از وحدت ملی مستلزم بازگشت آزادی‌های رسانه‌ای و کاهش فشارهای محدودکننده است.

بسیاری از کارشناسان می‌گویند؛ فیلترینگ گسترده در شرایط فعلی صرفاً «قفل نمادینی» بر شبکه است که دسترسی شهروندان به اطلاعات را محدود می‌کند ولی هیچ تضمینی برای جلوگیری از نفوذ با جاسوسی فراهم نمی‌آورد. آنها معتقدند که ابزارهای ارتباطی در عصر کنونی کارکردی بسیار فراتر از ارسال پیام دارند و نباید همه ارتباطات را به اشتباه نشانه گرفت. همان‌طور که محمد رهبری، جامعه‌شناس رسانه، در یادداشتی نوشته است: «اگر از ابزارهای ارتباطی برای نفوذ و جاسوسی سوء استفاده می‌شود باید جلوی این سوء استفاده را گرفت نه آنکه هر ارتباطی را از اساس مسدود کرد». از نگاه او نمی‌توان با قطع کامل دسترسی به پیام‌رسان‌ها و شبکه‌های اجتماعی، سیاست‌های نفوذ را متوقف کرد؛ بلکه باید روش‌های سوء استفاده را شناسایی و خنثی کرد. منتقدان تأکید می‌کنند هیچ ایلکی‌کشی؛ چه تلگرام، اینستاگرام یا واتس‌آپ به‌تنهایی عامل نفوذ نیست. با فیلترینگ و اینترنت ملی نمی‌توانند جمع جامع‌آوری اطلاعات جاسوسان شوند چون عملیات جاسوسی حتی از طریق سطح سیستم عامل دستگاه‌ها نیز ممکن است. به عبارتی نفوذگران برای جاسوسی الزامی به استفاده از یک اپ خاص ندارند و با فیلتر شدن یک یا چند پیام‌رسان، تنها کاربران عادی آسیب می‌بینند. کارشناسان رسانه می‌گویند در واقع «ابزارهای جاسوسی روی

شدند. طبق گزارش‌ها بر اثر این عفونت باکتریایی که احتمالاً ناشی از آلودگی تجهیزات یا محیط اتاق عمل بود، بینایی چشم عمل شده حداقل ۹ نفر به‌طور کامل از بین رفت. آزمایش‌های پزشکی قانونی، آلودگی به باکتری «سودوموناس آئروژینوزا» را عامل عفونت این بیماران عنوان کرد؛ باکتری مرطوب و فرصت‌طلبی که معمولاً در عفونت‌های بیمارستانی نقش جدی دارد. در برخی منابع گزارش شده که دست‌کم چهار بیمار به دلیل وخامت عفونت، مجبور به تخلیه کامل چشم شدند. علی نیلی رئیس بیمارستان نگاه، وقوع هم‌زمان این عفونت را «اتفاقی غیرعادی» خواند. او گفته بود که تمام ۹ بیمار در یک اتاق عمل تحت عمل قرار گرفتند اما هر کدام توسط پنج جراح مختلف عمل شده بودند و از نظر او «منطقی نیست که در عرض دو ساعت چندین پزشک مرتکب خطا شوند». به گفته او، آمار داخلی بیمارستان نشان می‌داد از ۱۳ هزار عمل قبلی تنها دو مورد عفونت گزارش شده که خود کمتر از حداقل آمار جهانی است. نیلی حتی احتمال «عمدی بودن» حادثه را مطرح کرد و افزود که تصاویر دوربین‌های مداربسته نشان‌دهنده رفتارهای مشکوک بوده که به مراجع قضایی تحویل داده شده است. با این حال بیمارستان مدعی شده است تمام هزینه درمان مجدد بیماران و پیگیری‌های پزشکی آنها را تقبل کرده و از همان ابتدا با بیماران همکاری داشته است.

رئیس سازمان نظام پزشکی نیز در واکنش به حادثه گفته بود که عفونت بیمارستانی امری «شناخته شده» است و چنین واقعه‌ای در تمام دنیا

ممکن است رخ دهد. او ابراز تأسف کرده و گفته با اینکه بیمارستان نگاه قدمت ۲۵ ساله دارد و روزانه حدود ۱۵۰ عمل در آن انجام می‌شود، نرخ عفونت آن «پایین‌تر از متوسط کشوری» است. محمد رئیس‌زاده ضمن عذرخواهی از بیماران گفت اگر شکایتی به نظام پزشکی برسد، «اصول بی‌طرفی» رعایت شده و با خاطیان برخورد خواهد شد. اظهارنظر او با تشبیهی جنجالی همراه بود: «جراحی همچون رانندگی است؛ اگر اتوبوسی با وجود همه تمهیدات چپ کند، حادثه تلخی رخ داده اما روالی شناخته‌شده است». این مقایسه و بعضی جملات مشابه باعث واکنش اعتراض‌آمیز جامعه معلولان شد؛ برای نمونه مدیر کمپین معلولان، سخنان سخنگوی قوه قضائیه که «نابینا شدن را معادل با مرگ دانسته بود» را تحقیرآمیز خواند. روز چهارم دی ماه قوه قضائیه در بیانیه‌ای بار دیگر تأکید کرد، بینایی چشم از مهم‌ترین حواس انسان است و هرگونه قصور در آن، بسته به نتیجه (قصاص یا دیه کامل) مجازات‌های سنگینی دارد. همچنین سخنگوی کمیسیون بهداشت و درمان مجلس گزارش داد که نمایندگان این کمیسیون (که عمدتاً پزشک و سهام‌دار بیمارستان نگاه هستند) تقریباً از توضیحات وزیر بهداشت قانع شده‌اند. جلسه سؤال و بررسی ماجرا با حضور وزیر بهداشت برگزار شد و او گفت با «مسئول فنی و دو تکسین اتاق عمل» که در استریلیزاسیون وسایل اهمال کرده‌اند bezودی برخورد خواهد شد. اما ناظران رسانه‌ای تأکید کرده‌اند این جلسه را «سرشار از تعارض منافع» خوانده‌اند؛ چون از جمله کسانی که

فروش فیلترشکن‌ها حدود «۲۰ هزار میلیارد تومان (۲۰ همت)» است. مطالعات رسمی نیز نشان داده‌اند که پس از رفع موقت فیلتر واتس‌آپ، مصرف فیلترشکن‌ها بین ۱۲ تا ۱۴ درصد کاهش یافته و در عمل ۲ هزار میلیارد تومان به فروشندگان فیلترشکن خسارت وارد شده است. این اعداد سرسام‌آور سوال می‌آفرینند؛ آیا سودجویی مالی پشت پرده پیشنهاد فیلترینگ نبوده است؟ منتقدان می‌گویند همین منافع کلان باعث شده، جریان‌هایی خواستار تداوم فیلترینگ باشند تا این درآمد‌ها حفظ شود.

پیامدهای روانی و اجتماعی

بررسی‌ها نشان می‌دهد، ادامه فیلتر شدن پیام‌رسان‌ها، به‌ویژه در اوضاع جنگی و پساجنگ، فشار روانی بر مردم را افزایش داده است. محمدهادی جعفرپور، تحلیلگر رسانه‌ای در یادداشتی پس از آتش‌پس به این نکته پرداخته و خواسته است دولت با هدف کاهش «آزارهای روانی» ناشی از فیلترینگ، سرعت اینترنت را افزایش داده و فیلترینگ را هر چه سریع‌تر حذف کند. او تأکید می‌کند پس از اعلام آتش‌پس، وقت آن است که حاکمیت قدرانی خود را با «بازتعریف زیرساخت مناسب برای سرعت دسترسی و سپس حذف فیلترینگ» نشان دهد. در واقع به نظر او و دیگر کارشناسان، حفظ انسجام ملی به برقراری اعتماد با مردم بستگی دارد و برطرف کردن موانع دسترسی به اینترنت می‌تواند بخشی از این اعتمادسازی باشد.

در حالی که دولت فعلاً رفع محدودیت را هم‌سو با ملاحظات امنیتی می‌داند، تحلیلگران تأکید می‌کنند که «نیاز اصلی دفاع از کشور شناسایی و حذف نفوذی‌های ناپاک‌ار است»، نه محدود کردن ارتباطات عمومی. آنان می‌گویند در شرایطی که «هر ابزار ارتباطی می‌تواند مورد سوء استفاده جاسوسی قرار گیرد»، محدودیت شبکه‌ها راحل نیست. همچنین شواهد اقتصادی نشان می‌دهد که فیلترشکن‌ها بازار عظیمی ساخته و خود به کانالی برای نفوذ تبدیل شده‌اند. از سوی دیگر با فروکش کردن بحران جنگ، بسیاری از نخبگان و مردم انتظار دارند، بستر ارتباطی آزادتر و روان‌تر شود تا هم مشکلات روزمره برطرف گردد و هم «تاب‌آوری» اجتماعی بالا بماند.

در نتیجه، مخالفان فیلترینگ معتقدند اگر هدف دولت حفظ امنیت و آرامش مردم است باید تمرکز را به راهکارهای واقعی امنیت‌سازی معطوف کرد؛ از جمله ساماندهی زیرساخت‌های سایبری، تقویت سامانه‌های پدافند غیرعامل و استفاده از نظارت هوشمند به جای قطع سراسری اینترنت. اکنون فرصت مناسبی است که دولت «خط‌کش امنیتی» را از شبکه‌های عمومی برداشته و به جای فیلتر کردن، اعتماد مردم به فضای مجازی را بازسازی کند.

شهر

خاموشی‌های ناعادلانه

ساکنان جنوب شهر تهران می‌گویند قطعی‌های برق در این منطقه ناعادلانه است

معجد قنبری

خبرنگار

در حالی که بسیاری از مناطق شمالی و مرکزی تهران با قطعی برق مواجه نمی‌شوند، ساکنان جنوب پایتخت- از جمله شهری، باقرشهر، کهریزک، قلعهنو و فشافویه- روزانه چندین‌بار با خاموشی‌های طولانی و بی‌برنامه روبه‌رو هستند. این خاموشی‌ها که به‌عنوان «برنامهریزی احتمالی» معرفی شده‌اند به‌صورت منظم و بدون استثنا اجرا می‌شوند و زندگی روزمره مردم را به‌شدت مختل کرده‌اند. قطعی‌های مکرر برق در جنوب تهران فقط به خاموش شدن چراغ‌ها محدود نمی‌شود. از قطع آب به‌دلیل از کار افتادن پمپ‌ها گرفته تا اختلال در خدمات بانکی، فروشگاه‌ها، اینترنتی و حتی توقف فعالیت ناوایی‌ها همگی نشان از زنجیره‌ای از بحران دارند. شرایط در مراکز درمانی نگران‌کننده‌تر است؛ به‌ویژه برای بیمارانی که به دستگاه‌هایی چون اکسیژن‌ساز وابسته‌اند و بسیاری از درمانگاه‌ها در نبود ژنراتورهای پشتیبان قادر به ارائه خدمات نیستند.

شهروندان این مناطق معتقدند، خاموشی‌ها به‌طور ناعادلانه‌ای فقط بر دوش مناطق کم‌برخوردار افتاده و مناطق مرفه‌نشین مانند پاسداران، سعادت‌آباد و حتی نواب از این وضعیت مصون مانده‌اند. گلایه‌ها از نبود عدالت در توزیع خاموشی‌ها بالا گرفته است. یک ساکن شهری می‌گوید با قطع برق در پارکینگ برقی باز نمی‌شود و ساعت‌ها باید در گرما منتظر ماند. زنی از باقرشهر نیز می‌گوید قطع برق، آسانسورها را از کار انداخته و بالا رفتن از پله‌ها با کودک یا خرید، طاقت‌فرساست. رئیس اداره برق شهرستان ری در واکنش به این اعتراضات گفته است که این قطعی‌ها تصمیم اداره برق منطقه نیست بلکه از سوی مرکز دیسپاچینگ ملی اعمال می‌شود و اداره برق تنها مسئول توزیع برق دریافتی است.

با وجود اینکه وزارت نیرو از خاموشی‌های «چرخشی» برای مدیریت کمبود برق سخن می‌گوید، در عمل این چرخش برای ساکنان جنوب تهران محسوس نیست. مردم این مناطق خواهان توزیع عادلانه خاموشی‌ها هستند و می‌گویند اگر خاموشی اجتناب‌ناپذیر است باید همگان به یک اندازه آن را تجربه کنند حتی در تاریکی، عدالت باید برقرار باشد.

سازندگی: روزنامه سیاسی و اجتماعی ● صاحب امتیاز: حزب کارگزاران سازندگی ایران ● مدیرمسئول: امیر اقتناعی ● سردبیر: اکبر منتجبی زیرنظرشورای سیاستگذاری: سیدحسین مرعشی (رئیس)، محمد عطر یازفر، محمد قوچانی، علی هاشمی، سیدعلیرضا سیاسی‌راد، امیر اقتناعی

مدیرهنری: رضا دولت‌زاده ● عکس: رضا معطریان ● ویراستار: سعیده آری‌نفر ● نشانی: تهران، پاسداران، نگارستان پنجم، پلاک ۸، تلفن: ۲۲۸۴۱۲۶۲ ● چاپ: امید نشر ایرانیان: ۹-۸۸۵۳۷۱۶۸ ● توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰

گزارش ویژه

شتاب در مسیر عدالت آموزشی با احداث ۳ پروژه مدرسه‌سازی در مهرستان

مدیرکل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس استان سیستان و بلوچستان از آغاز عملیات اجرایی سه پروژه آموزشی در شهرستان مهرستان خبر داد و گفت: این مدارس با زیربنای مجموعاً ۳۹۶ مترمربع از محل اعتبارات نهضت توسعه عدالت در فضاهای آموزشی احداث می‌شوند. به گزارش روابطعمومی اداره‌کل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس استان سیستان و بلوچستان – میثم لک‌زایی ضمن عرض تسلیت ایام سوگواری امام حسین (ع) اظهار کرد: در راستای اجرای سیاست‌های نهضت توسعه عدالت آموزشی و ارتقای کیفیت

فضای یادگیری در مناطق کم‌برخوردار، عملیات اجرایی سه پروژه ساخت مدرسه ۳ کلاس‌ه در شهرستان مهرستان آغاز شده‌است. وی با اشاره به اینکه این مدارس هر کدام با زیربنای ۱۳۲ مترمربع احداث خواهند شد، افزود: پروژه اول مربوط به احداث مدرسه جدید در روستای سوروک مهرستان است که نیاز جدی به فضای آموزشی داشت و دو پروژه دیگر نیز شامل افزایش فضای آموزشی در مدارس اقبال لا‌هوری و خدیجه کبری مهرستان هستند که پاسخ به تراکم بالای دانش‌آموزان در این مدارس است. لک‌زایی با بیان اینکه اعتبارات این پروژه‌ها

از محل نهضت توسعه عدالت در فضاهای آموزشی تأمین شده، بیان کرد: توسعه عدالت آموزشی صرفاً یک شعار نیست بلکه یک برنامه عملیاتی جدی در استان است به‌ویژه در مناطقی نظیر مهرستان که سال‌ها با کمبود فضای استاندارد آموزشی مواجه بوده‌اند. وی خاطر‌نشان کرد: با تلاش جهادی مجموعه نوسازی مدارس و همراهی دستگاه‌های اجرایی و محلی تلاش داریم تا با بهره‌برداری از این پروژه‌ها در سریع‌ترین زمان ممکن بخشی از دغدغه‌های خانواده‌ها و فرهنگیان در این منطقه را برطرف کنیم.

آگهی

زرایی به مساحت۱۹۶۰/۰۱مترمربع پلاک شماره ۲۲/۲۰۵ اصلی واقع در قم بخش ۹ حوزه ثبت ملک اداره یک قم (مبایعه نامه عادی- استشهدایه مع الواسطه از لطفعلی وفایی اظهارنامه ثبتی شماره ۴۲۷۶مورخ ۱۳۲۰/۰۲/۱۱ ثبت قم)

۷. رای شماره ۰۱۰۰۶۱۸۳۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۱۰۰۶۱۸۳ پرونده کلاسه ۴۵۳۱۹۲۳۸۲۲۰۷۲۳۹۰۳۸۵۴۸۷۴۷۹ آقای عبداله صباغی به شناسنامه شماره ۱ کدملی ۰۲۸۵۴۸۷۴۷۹ صادره قم فرزند ابوالفضل در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی با کاربری زراعی به مساحت۱۸۰۴/۱۴مترمربع پلاک شماره ۲۲/۲۰۵ اصلی واقع در قم بخش ۹ حوزه ثبت ملک اداره یک قم(مبایعه نامه عادی- استشهدایه مع الواسطه از لطفعلی وفایی اظهارنامه ثبتی شماره ۴۳۷۶مورخ ۱۳۲۰/۰۲/۱۱ ثبت قم)

۸. رای شماره ۰۱۰۰۶۱۸۶۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۱۰۰۶۱۸۶ پرونده کلاسه ۴۵۲۶۵۸۵۳۸۲۲۰۱۳۳۹۰۳۸۵۴۸۷۴۷۹ آقای عبداله صباغی به شناسنامه شماره ۱ کدملی ۰۲۸۵۴۸۷۴۷۹ صادره قم فرزند ابوالفضل در شش‌دانگ یک قطعه باغ با کاربری زراعی به مساحت۱۴۶۹/۱۲مترمربع پلاک شماره ۲۲/۲۰۵ اصلی واقع در قم بخش ۹ حوزه ثبت ملک اداره یک قم (مبایعه نامه عادی- استشهدایه مع الواسطه از لطفعلی وفایی اظهارنامه ثبتی شماره ۴۲۷۶مورخ ۱۳۲۰/۰۲/۱۱ ثبت قم)

۹. رای شماره ۰۱۰۰۶۱۳۷۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۱۰۰۶۱۳۷ پرونده کلاسه ۴۵۲۷۱۸۳۸۲۲۰۱۴۳۹۰۰۵۶۹۸۴۶۸۵ آقای مهدی صباغی به شناسنامه شماره ۲۷۰۲ کدملی ۰۰۵۶۹۸۴۶۸۵ صادره تهران فرزند قدرت اله در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی با کاربری زراعی به مساحت۳۵۷۲/۶۹مترمربع پلاک شماره ۲۲/۲۰۵ اصلی واقع در قم بخش ۹ حوزه ثبت ملک اداره یک قم (مبایعه نامه عادی – استشهدایه مع الواسطه از لطفعلی وفایی اظهارنامه ثبتی شماره ۴۳۷۶ مورخ ۱۳۲۰/۰۲/۱۱ ثبت قم)

۱۰. رای شماره ۰۱۰۰۶۱۳۸۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۱۰۰۶۱۳۸ پرونده کلاسه ۴۵۲۶۸۷۳۸۲۲۵۹۶۳۹۰۰۵۶۹۸۴۶۸۵ آقای مهدی صباغی به شناسنامه شماره ۲۷۰۲ کدملی ۰۰۵۶۹۸۴۶۸۵ صادره تهران فرزند قدرت اله در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی با کاربری زراعی به مساحت۱۸۹۸/۲۶مترمربع پلاک شماره ۲۲/۲۰۵ اصلی واقع در قم بخش ۹ حوزه ثبت ملک اداره یک قم (مبایعه نامه عادی – استشهدایه مع الواسطه از لطفعلی وفائی اظهارنامه ثبتی شماره ۴۳۷۶ مورخ ۱۳۲۰/۰۲/۱۱ ثبت قم)

مورد تایید قرار گرفته و از آنجائیکه مقرر گردیده است پس از نشر آگهی و انقضاء موعده مقرر سند مالکیت رسمی صادر گردد با توجه به عدم دسترسی به مالکین مشاعی مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی تا چنانچه اشخاص ذینفع اعتراضی داشته باشند ظرف مدت ۲ ماه از تاریخ انتشار آگهی نوبت اول اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد منطقه یک قم تسلیم و رسید آن را اخذ و ظرف مدت یکماه پس از تسلیم اعتراض به اداره ثبت به دادگاه مراجعه و دادخواست خود را به مرجع قضائی تقدیم و گواهی آنرا به این اداره تحویل نمایند لازم به توضیح است که صدور سند براساس قانون مذکور مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود.

اداره ثبت اسناد و املاک قم
شناسه آگهی ۱۹۵۲۲۰۷
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۴/۰۹
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۴/۲۵
۲۹۲

آگهی

شماره ۴۱۰۸ کدملی ۰۲۸۴۶۹۰۱۷۳ صادره قم فرزند غلامحسین در شش‌دانگ یک قطعه باغ با کاربری زراعی به مساحت۱۸۸مترمربع پلاک شماره ۸۲ اصلی واقع در قم بخش ۹ حوزه ثبت ملک اداره یک قم (مبایعه نامه عادی- استشهدایه از غلامحسین حاجی خدادادی اظهارنامه شماره۱۷۲۵مورخ۱۳۳۷/۱۲/۱۴ ثبت قم)

۵. رای شماره ۰۱۰۰۴۱۵۴۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۱۰۰۴۱۵۴ پرونده کلاسه ۴۴۲۹۷۷۳۸۱۸۹۰۳۳۹۰۳۸۲۶۵۸۵۳۱ خانم فاطمه حاجی خدادادی به شناسنامه شماره ۵۷۵ کدملی ۰۳۸۲۶۵۸۵۳۱ صادره قم فرزند صفرعلی در شش‌دانگ یک قطعه باغ با کاربری زراعی به مساحت۲۳۸/۴۳مترمربع پلاک شماره ۸۲ اصلی واقع در قم بخش ۹ حوزه ثبت ملک اداره یک قم(مبایعه نامه عادی- استشهدایه از صفر علی حاجی خدادادی اظهارنامه ثبتی شماره۱۷۲۵مورخ ۱۳۳۷/۱۲/۱۴)

۶. رای شماره ۰۱۰۰۴۹۷۰۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۱۰۰۴۹۷۰ پرونده کلاسه ۴۴۲۹۲۸۳۸۱۸۹۰۳۳۹۰۳۸۵۴۶۶۶۰۹ خانم کبری حاجی بابائی به شناسنامه شماره ۳ کدملی ۰۳۸۵۴۶۶۶۰۹ صادره قم فرزند عباس در دودانگ مشاع از شش‌دانگ یک قطعه باغ با کاربری زراعی به مساحتشش‌دانگ ۵۷/۲۲مترمربع پلاک شماره ۸۲ اصلی واقع در قم بخش ۹ حوزه ثبت ملک اداره یک قم (مبایعه نامه عادی- استشهدایه مع الواسطه از حسین اصلائی ۱- سند رسمی شماره ۸۶۱ مورخ ۱۳۵۲/۰۷/۰۴دفتر خانه ۱۰

سینقان ۲- سند رسمی شماره ۵۲۰۳۱ مورخ ۱۳۵۸/۰۷/۱۴دفترخانه ۳ قم) مورد تایید قرار گرفته و از آنجائیکه مقرر گردیده است پس از نشر آگهی و انقضاء موعده مقرر سند مالکیت رسمی صادر گردد با توجه به عدم دسترسی به مالکین مشاعی مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی تا چنانچه اشخاص ذینفع اعتراضی داشته باشند ظرف مدت ۲ ماه از تاریخ انتشار آگهی نوبت اول اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد منطقه یک قم تسلیم و رسید آن را اخذ و ظرف مدت یکماه پس از تسلیم اعتراض به اداره ثبت به دادگاه مراجعه و دادخواست خود را به مرجع قضائی تقدیم و گواهی آنرا به این اداره تحویل نمایند لازم به توضیح است که صدور سند براساس قانون مذکور مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود.

شناسه آگهی ۱۹۵۲۲۰۴
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۴/۰۹
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۴/۲۵
۲۹۱

شماره ۴۱۰۸ کدملی ۰۲۸۴۶۹۰۱۷۳ صادره قم فرزند غلامحسین در شش‌دانگ یک قطعه باغ با کاربری زراعی به مساحت۱۸۸مترمربع پلاک شماره ۸۲ اصلی واقع در قم بخش ۹ حوزه ثبت ملک اداره یک قم (مبایعه نامه عادی- استشهدایه از غلامحسین حاجی خدادادی اظهارنامه شماره۱۷۲۵مورخ۱۳۳۷/۱۲/۱۴ ثبت قم)

۵. رای شماره ۰۱۰۰۴۱۵۴۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۱۰۰۴۱۵۴ پرونده کلاسه ۴۴۲۹۷۷۳۸۱۸۹۰۳۳۹۰۳۸۲۶۵۸۵۳۱ خانم فاطمه حاجی خدادادی به شناسنامه شماره ۵۷۵ کدملی ۰۳۸۲۶۵۸۵۳۱ صادره قم فرزند صفرعلی در شش‌دانگ یک قطعه باغ با کاربری زراعی به مساحت۲۳۸/۴۳مترمربع پلاک شماره ۸۲ اصلی واقع در قم بخش ۹ حوزه ثبت ملک اداره یک قم(مبایعه نامه عادی- استشهدایه از صفر علی حاجی خدادادی اظهارنامه ثبتی شماره۱۷۲۵مورخ ۱۳۳۷/۱۲/۱۴)

۶. رای شماره ۰۱۰۰۴۹۷۰۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۱۰۰۴۹۷۰ پرونده کلاسه ۴۴۲۹۲۸۳۸۱۸۹۰۳۳۹۰۳۸۵۴۶۶۶۰۹ خانم کبری حاجی بابائی به شناسنامه شماره ۳ کدملی ۰۳۸۵۴۶۶۶۰۹ صادره قم فرزند عباس در دودانگ مشاع از شش‌دانگ یک قطعه باغ با کاربری زراعی به مساحتشش‌دانگ ۵۷/۲۲مترمربع پلاک شماره ۸۲ اصلی واقع در قم بخش ۹ حوزه ثبت ملک اداره یک قم (مبایعه نامه عادی- استشهدایه از صفر علی حاجی خدادادی اظهارنامه ثبتی شماره۱۷۲۵مورخ ۱۳۳۷/۱۲/۱۴)

۷. رای شماره ۰۱۰۰۴۹۷۰۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۱۰۰۴۹۷۰ پرونده کلاسه ۴۴۲۹۲۸۳۸۱۸۹۰۳۳۹۰۳۸۵۴۶۶۶۰۹ خانم کبری حاجی بابائی به شناسنامه شماره ۳ کدملی ۰۳۸۵۴۶۶۶۰۹ صادره قم فرزند عباس در دودانگ مشاع از شش‌دانگ یک قطعه باغ با کاربری زراعی به مساحتشش‌دانگ ۵۷/۲۲مترمربع پلاک شماره ۸۲ اصلی واقع در قم بخش ۹ حوزه ثبت ملک اداره یک قم (مبایعه نامه عادی- استشهدایه مع الواسطه از حسین اصلائی ۱- سند رسمی شماره ۸۶۱ مورخ ۱۳۵۲/۰۷/۰۴دفتر خانه ۱۰

سینقان ۲- سند رسمی شماره ۵۲۰۳۱ مورخ ۱۳۵۸/۰۷/۱۴دفترخانه ۳ قم) مورد تایید قرار گرفته و از آنجائیکه مقرر گردیده است پس از نشر آگهی و انقضاء موعده مقرر سند مالکیت رسمی صادر گردد با توجه به عدم دسترسی به مالکین مشاعی مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی تا چنانچه اشخاص ذینفع اعتراضی داشته باشند ظرف مدت ۲ ماه از تاریخ انتشار آگهی نوبت اول اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد منطقه یک قم تسلیم و رسید آن را اخذ و ظرف مدت یکماه پس از تسلیم اعتراض به اداره ثبت به دادگاه مراجعه و دادخواست خود را به مرجع قضائی تقدیم و گواهی آنرا به این اداره تحویل نمایند لازم به توضیح است که صدور سند براساس قانون مذکور مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون

وماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین

تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی

وساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۰۱۰۰۲۹۹۸۱۴۰۴۶۰۳۰۹۰۰۱۰۰۲۹۹۸

مورخه ۱۴۰۴/۰۳/۰۵ کلاسه

۰۱۰۰۱۳۲۶۱۴۰۳۱۱۴۴۰۹۰۰۱۰۰۱۳۲۶ موضوع قانون

تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه یک قزوین تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای جعفر کاظمی به شناسنامه شماره ۱۵۸ کد ملی ۴۳۲۱۳۰۸۸۵۲ صادره قزوین فرزند احمد در شش‌دانگ یک قطعه باغ به مساحت ۵۷۲۹/۲۹۲ متر مربع از اراضی روستای الولک در پلاک ۵۳ اصلی واقع در قزوین بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک منطقه یک قزوین محرز گردیده است .

لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ۱۵روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض ،دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نموده نمایند .
بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد .

تاریخ انتشارنوبت اول: ۱۴۰۴/۰۴/۲۵

تاریخ انتشارنوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۵/۱۱

شعبان‌عسگری
رئیس ثبت اسناد و املاک

شناسه آگهی: ۱۹۶۵۹۸۷

آگهی

هیات حل اختلاف مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک منطقه یک قم تصرفات مالکانه مفروزی متقاضیان پرونده های تشکیلی طبق قانون مذکور را براساس گزارش کارشناسان و به استناد مدارک موجود در پرونده به شرح آراء ذیل تایید نموده اند.

۱.رای شماره ۰۱۰۰۴۳۴۶۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۱۰۰۴۳۴۶ پرونده کلاسه ۴۵۲۶۳۸۱۹۱۵۱۲۹۰۳۸۵۴۶۶۳۸۱ آقای علیرضا جعفری به شناسنامه شماره ۲ کدملی ۰۳۸۵۴۶۶۳۸۱ صادره قم فرزند علی در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی با کاربری زراعی به مساحت۱۱۱/۱۶مترمربع پلاک شماره ۱۰۸ اصلی واقع در قم بخش ۹ حوزه ثبت ملک اداره یک قم (مبایعه نامه عادی - استشهدایه از وراث علی جعفری گر گئی اظهارنامه ثبتی شماره ۲۸۵۰ مورخ۱۳۳۷/۰۷/۲۳)

مورد تایید قرار گرفته و از آنجائیکه مقرر گردیده است پس از نشر آگهی و انقضاء موعده مقرر سند مالکیت رسمی صادر گردد با توجه به عدم دسترسی به مالکین مشاعی مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی تا چنانچه اشخاص ذینفع اعتراضی داشته باشند ظرف مدت ۲ ماه از تاریخ انتشار آگهی نوبت اول اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد منطقه یک قم تسلیم و رسید آن را اخذ و ظرف مدت یکماه پس از تسلیم اعتراض به اداره ثبت به دادگاه مراجعه و دادخواست خود را به مرجع قضائی تقدیم و گواهی آنرا به این اداره تحویل نمایند لازم به توضیح است که صدور سند براساس قنون مذکور مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود.

شناسه آگهی ۱۹۵۲۲۱۰
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۴/۰۹
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۴/۲۵
۲۹۳

بیدیان

هیات حل اختلاف مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک منطقه یک قم تصرفات مالکانه مفروزی متقاضیان پرونده های تشکیلی طبق قانون مذکور را براساس گزارش کارشناسان و به استناد مدارک موجود در پرونده به شرح آراء ذیل تایید نموده اند.

۱. رای شماره ۰۱۰۰۵۰۱۵۵۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۱۰۰۵۰۱۵۵ آقای رضا سناوندی به شناسنامه شماره ۳ کدملی ۰۳۸۵۴۹۱۳۵۲ صادره قم فرزند غلامرضا در شش‌دانگ یک قطعه باغ با کاربری زراعی به مساحت۸۲/۵۴مترمربع پلاک شماره ۸۲ اصلی واقع در قم بخش ۹ حوزه ثبت ملک اداره یک قم(مبایعه نامه عادی- استشهدایه از صفر علی حاجی خدادادی اظهارنامه شماره۱۷۲۵مورخ ۱۳۳۷/۱۲/۱۴ ثبت قم)

۲. رای شماره ۰۱۰۰۵۰۱۵۵۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۱۰۰۵۰۱۵۵ آقای رضا سناوندی به شناسنامه شماره ۳ کدملی ۰۳۸۵۴۹۱۳۵۲ صادره قم فرزند غلامرضا در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی با کاربری زراعی به مساحت۲۶۶/۹۸مترمربع پلاک شماره ۸۲ اصلی واقع در قم بخش ۹ حوزه ثبت ملک اداره یک قم (مبایعه نامه عادی- استشهدایه از صفر علی حاجی خدادادی اظهارنامه شماره۱۷۲۵مورخ ۱۳۳۷/۱۲/۱۴ ثبت قم)

۳. رای شماره ۰۱۰۰۵۰۱۵۵۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۱۰۰۵۰۱۵۵ آقای ابوالفضل حاجی خدادادی به شناسنامه شماره ۴۱۰۸ کدملی ۰۳۸۴۶۹۰۱۷۳ صادره قم فرزند غلامحسین در شش‌دانگ یک قطعه باغ با کاربری زراعی به مساحت۲۴۴/۵۲مترمربع پلاک شماره ۸۲ اصلی واقع در قم بخش ۹ حوزه ثبت ملک اداره یک قم (مبایعه نامه عادی- استشهدایه از غلامحسین حاجی خدادادی اظهار نامه شماره۱۷۲۵مورخ۱۳۳۷/۱۲/۱۴ ثبت قم)

۴. رای شماره ۰۱۰۰۵۰۲۳۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۱۰۰۵۰۲۳ پرونده کلاسه ۴۴۳۰۰۱۳۸۱۸۸۶۰۳۹۰۳۸۴۶۹۰۱۷۳ آقای ابوالفضل حاجی خدادادی به شناسنامه